

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2014/56/EU**2019/EØS/55/55****av 16. april 2014****om endring av direktiv 2006/43/EF om lovfestet revisjon av årsregnskap og konsernregnskap(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 50,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF⁽³⁾ fastsetter vilkårene for godkjenning og registrering av personer som foretar lovfestet revisjon, reglene for uavhengighet, objektivitet og yrkesetikk som gjelder for disse personene, samt rammen for offentlig tilsyn med dem. Det er imidlertid nødvendig ytterligere å harmonisere disse reglene på unionsplan for å gjøre kravene som gjelder for disse personene, mer gjennomsiktlige og forutsigbare, og for å øke deres uavhengighet og objektivitet når de utfører sine oppgaver. Det er også viktig å øke minstenivået for tilnærming mellom revisjonsstandardene som danner grunnlaget for lovfestet revisjon. For å bedre investorvernet er det dessuten viktig å styrke offentlig tilsyn med revisorer og revisjonsselskaper ved å øke uavhengigheten til Unionens tilsynsmyndigheter og gi dem tilstrekkelig myndighet, herunder granskingsmyndighet og myndighet til å ilegge sanksjoner, med sikte på å oppdage, forebygge og hindre brudd på gjeldende regler i forbindelse med revisorer og revisjonsselskapers yting av revisjonstjenester.
- 2) Ettersom foretak av allmenn interesse har stor betydning for offentligheten på grunn av virksomhetens omfang og kompleksitet eller på grunn av virksomhetens art, må deres reviderte finansregnskaps troverdighet bedres. Derfor er de særlige bestemmelsene om lovfestet revisjon av foretak av allmenn interesse som er fastsatt i direktiv 2006/43/EF, blitt videreutviklet i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 537/2014⁽⁴⁾. Bestemmelsene om lovfestet revisjon av foretak av allmenn interesse som er fastsatt i dette direktiv, bør få anvendelse på revisorer og revisjonsselskaper bare i den utstrekning de foretar lovfestet revisjon av slike foretak.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 158 av 27.5.2014, s. 196, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 102/2018 av 27. april 2018 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXII (Selskapsrett) og protokoll 37 om listen omhandlet i artikkel 101, ennå ikke kunngjort.

(1) EUT C 191 av 29.6.2012, s. 61.

(2) Europaparlamentets holdning av 3. april 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. april 2014.

(3) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF av 17. mai 2006 om lovfestet revisjon av årsregnskap og konsernregnskap, om endring av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om oppheving av rådsdirektiv 84/253/EØF (EUT L 157 av 9.6.2006, s. 87).

(4) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 537/2014 av 16. april 2014 om særlige krav til lovfestet revisjon av foretak av allmenn interesse (EUT L 158 av 27.5.2014, s. 77).

- 3) I henhold til traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) utgjør det indre marked et område uten indre grenser, der fritt varebytte og fri bevegelighet for tjenester samt etableringsadgang er sikret. Det er nødvendig å sette revisorer og revisjonsselskaper i stand til utvikle sin virksomhet innenfor Unionen ved å gjøre det mulig for dem å yte slike tjenester i en annen medlemsstat enn den der de er godkjent. Dersom revisorer og revisjonsselskaper gis mulighet til å utføre lovfestet revisjon under sin hjemstats yrkestittel i en vertsstat, imøtekommes særlig behovene hos grupper av foretak som på grunn av de økende handelsstrømmene som følger av det indre marked, utarbeider finansregnskap i flere medlemsstater og er pliktige til å få dem revidert i henhold til unionsretten. Fjerning av hindringer for utviklingen av lovfestede revisjonstjenester mellom medlemsstatene vil bidra til integrering av unionsmarkedet for revisjonstjenester.
- 4) Lovfestet revisjon krever tilstrekkelig kunnskap på områder som selskapsrett, skatterett og sosialrett, som kan variere fra én medlemsstat til en annen. For å sikre kvaliteten på lovfestede revisjonstjenester som ytes på en medlemsstats territorium, bør det være mulig for medlemsstaten å innføre et utjevningstiltak dersom en revisor som er godkjent i en annen medlemsstat, også ønsker å bli godkjent på den medlemsstatens territorium for å opprette en fast virksomhet der. Et slikt tiltak bør ta hensyn til den aktuelle revisorens yrkeserfaring. Det bør verken føre til en uforholdsmessig stor byrde for revisoren eller hindre eller gjøre det vanskeligere eller mindre attraktivt å yte lovfestede revisjonstjenester i den medlemsstaten som pålegger utjevningstiltaket. Medlemsstatene bør kunne godkjenne revisorer som søker om tillatelse, på grunnlag av enten en egnethetsprøve eller en prøveperiode som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF⁽¹⁾. Ved utløpet av prøveperioden bør revisoren kunne integreres i yrket i vertsstaten etter en vurdering som viser at vedkommende har tilegnet seg yrkeserfaring der.
- 5) Hovedansvaret for å gi finansiell informasjon bør ligge hos de reviderte foretakenes ledelse, men revisorer og revisjonsselskaper spiller en rolle ved aktivt å sette spørsmålstegn ved ledelsens opplysninger fra brukerens synspunkt. For å forbedre revisjonskvaliteten er det derfor viktig å øke den profesjonelle skepsisen som revisorer og revisjonsselskaper viser overfor det foretaket som revideres. Revisorer og revisjonsselskaper bør være oppmerksom på muligheten for alvorlig feilinformasjon som følge av misligheter eller feil, uavhengig av revisorens tidligere erfaring med ærlighet og integritet fra det reviderte foretakets ledelses side.
- 6) Det er særlig relevant å styrke uavhengighet som et viktig element ved utførelsen av lovfestet revisjon. For å øke revisorer og revisjonsselskapers uavhengighet av det reviderte foretaket når de foretar lovfestet revisjon, bør en revisor eller et revisjonsselskap og enhver fysisk person som direkte eller indirekte kan påvirke resultatet av den lovfestede revisjonen, være uavhengig av foretaket som revideres, og ikke være involvert i det reviderte foretakets beslutnings-taking. For å opprettholde denne uavhengigheten er det også viktig at det føres registre over alle trusler mot deres uavhengighet og over de forholdsreglene som anvendes for å redusere disse truslene. Dersom truslene mot deres uavhengighet er for store selv etter at de har tatt forholdsregler for å redusere dem, bør de trekke seg eller avstå fra revisjonsoppdraget.
- 7) Revisorer og revisjonsselskaper bør være uavhengige når de foretar lovfestet revisjon av de aktuelle foretakene, og interessekonflikter bør unngås. For å fastslå revisorenes og revisjonsselskapenes uavhengighet må det tas hensyn til begrepet om et «nettverk» som revisorene og revisjonsselskapene arbeider innenfor. Uavhengighetskravet bør minst være oppfylt i den perioden som omfattes av revisjonsberetningen, herunder både den perioden som regnskapet som skal revideres, dekker, og perioden da den lovfestede revisjonen foretas.
- 8) Revisorer, revisjonsselskaper og deres ansatte bør særlig avstå fra å foreta lovfestet revisjon av et foretak dersom de har en forretningsinteresse eller en økonomisk interesse i foretaket, og avstå fra handel med finansielle instrumenter som er utstedt, garantert eller på annen måte støttet av et foretak som revideres, bortsett fra eierandeler i diversifiserte kollektive investeringsordninger. Revisoren eller revisjonsselskapet bør avstå fra å delta i den interne beslutnings-prosessen i det reviderte foretaket. Revisorer, revisjonsselskaper og deres ansatte som er direkte involvert i den lovfestede revisjonen, bør ikke kunne påta seg oppgaver i det reviderte foretakets ledelse eller styre før det har gått et passende tidsrom siden revisjonsoppdraget ble avsluttet.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (EUT L 255 av 30.9.2005, s. 22).

- 9) Det er viktig at revisorer og revisjonsselskaper respekterer sine klienters rett til privatliv og vern av personopplysninger. De bør derfor være bundet av strenge regler for fortrolighet og taushetsplikt, noe som imidlertid ikke bør hindre korrekt håndheving av dette direktiv og av forordning (EU) nr. 537/2014 eller samarbeid med konsernrevisoren under utførelsen av revisjonen av konsernregnskap når morforetaket er i en tredjestat, forutsatt at bestemmelsene i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF⁽¹⁾ overholdes. Disse reglene bør imidlertid ikke gi en revisor eller et revisjonsselskap mulighet til å samarbeide med myndigheter i tredjestater utenfor samarbeidskanalene fastsatt i kapittel XI i direktiv 2006/43/EF. Disse fortrolighetsreglene bør også gjelde for revisorer og revisjonsselskaper som ikke lenger er involvert i et bestemt revisjonsoppdrag.
- 10) En hensiktsmessig intern organisering av revisorer og revisjonsselskaper bør bidra til å hindre eventuelle trusler mot deres uavhengighet. Eiere eller aksjeeiere samt ledelsen i et revisjonsselskap bør derfor ikke gripe inn i utførelsen av en lovfestet revisjon på en måte som truer uavhengigheten og objektiviteten til revisoren som foretar den lovfestede revisjonen på vegne av revisjonsselskapet. Dessuten bør revisorer og revisjonsselskaper innføre passende interne strategier og framgangsmåter i sine organisasjoner for ansatte eller andre personer som deltar i lovfestet revisjon, for å sikre at de oppfyller sine lovfestede forpliktelser. Målet med disse strategiene og framgangsmåtene bør særlig være å forebygge og håndtere eventuelle trusler mot revisorenes uavhengighet og sikre den lovfestede revisjonens kvalitet, integritet og grundighet. Strategiene og framgangsmåtene skal stå i forhold til omfanget av og kompleksiteten i revisorens eller revisjonsselskapets virksomhet.
- 11) Den lovfestede revisjonen resulterer i en erklæring om at regnskapene gir et pålitelig bilde av de reviderte foretakene i samsvar med det relevante regelverket for finansiell rapportering. Interessentene kan imidlertid være uvitende om en revisjons begrensninger når det gjelder for eksempel vesentlighetsprinsippene, stikkprøveteknikker, revisorens rolle når det gjelder å avsløre misligheter, samt ledelsens ansvar, noe som kan føre til at forventninger ikke innfris. For å redusere avstanden mellom forventninger og virkelighet er det viktig å tydeliggjøre omfanget av den lovfestede revisjonen.
- 12) Det er viktig å sikre at lovfestet revisjon i Unionen holder høy kvalitet. All lovfestet revisjon bør derfor foretas på grunnlag av internasjonale revisjonsstandarder vedtatt av Kommisjonen. Ettersom internasjonale revisjonsstandarder er utformet slik at de kan benyttes for foretak av alle størrelser og typer og i alle jurisdiksjoner, bør vedkommende myndigheter i medlemsstatene ta hensyn til omfanget av og kompleksiteten i små foretaks virksomhet når de vurderer virkeområdet for internasjonale revisjonsstandarder. Bestemmelser eller tiltak vedtatt av en medlemsstat i denne sammenhengen bør ikke føre til at revisorer og revisjonsselskaper ikke kan foreta lovfestet revisjon i samsvar med internasjonale revisjonsstandarder. Medlemsstatene bør kunne pålegge ytterligere nasjonale revisjonshandlinger eller -krav bare dersom disse følger av bestemte nasjonale krav i lov eller forskrift knyttet til omfanget av den lovfestede revisjonen av årsregnskap eller konsernregnskap, i tilfeller der disse kravene ikke er oppfylt av de vedtatte internasjonale revisjonsstandardene, eller dersom de øker årsregnskapenes og konsernregnskapenes troverdighet og kvalitet. Kommisjonen bør fortsette å delta i overvåkingen av innholdet av internasjonale revisjonsstandarder og i prosedyren for vedtakelse av dem, som ivaretas av International Federation of Accountants (IFAC).
- 13) For konsernregnskap er det viktig at det finnes en klar definisjon av ansvarsforholdet mellom revisorer som reviderer forskjellige deler av det berørte konsernet. For dette formålet bør konsernrevisoren ha fullt ansvar for revisjonsberetningen.
- 14) For å øke troverdigheten og gjennomsiktigheten i de kvalitetskontrollene som utføres i Unionen, bør medlemsstatenes systemer for kvalitetskontroll være underlagt de vedkommende myndighetene som er utpekt av medlemsstatene for å sikre offentlig tilsyn med revisorer og revisjonsselskaper. Kvalitetskontrollene er utformet for å hindre eller håndtere potensielle mangler ved utførelsen av lovfestet revisjon. For å sikre at kvalitetskontrollene er tilstrekkelig omfattende, bør vedkommende myndigheter, når de utfører slike kontroller, ta hensyn til omfanget av og kompleksiteten i revisorer og revisjonsselskapers virksomhet.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

- 15) For å forbedre overholdelsen av kravene i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 537/2014, og på bakgrunn av kommisjonsmeldingen av 8. desember 2010 med tittelen «Reinforcing sanctioning regimes in the financial services sector», bør vedkommende myndigheter gis videre fullmakter til å vedta tilsynstiltak samt utvidet sanksjonsmyndighet. Det bør fastsettes en mulighet for å ilegge revisorer, revisjonsselskaper og foretak av allmenn interesse administrative økonomiske sanksjoner når det er fastslått at reglene er overtrådt. Vedkommende myndigheter bør sikre gjennom-siktighet når det gjelder sanksjoner og tiltak som de anvender. Vedtakelsen og offentliggjøringen av sanksjoner bør være forenlig med de grunnleggende rettighetene som er fastsatt i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, særlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til vern av personopplysninger og retten til effektiv klageadgang og rettferdig rettergang.
- 16) Vedkommende myndigheter bør kunne ilegge administrative økonomiske sanksjoner som har en reelt avskrekkende virkning, for eksempel et beløp på opptil én million euro eller mer for fysiske personer, og inntil en viss prosentandel av samlet omsetning i foregående regnskapsår for juridiske personer eller andre enheter. Dette målet nås bedre ved å fastsette den økonomiske sanksjonen i forhold til den finansielle stillingen til personen som har begått overtredelsen. Uten at det berører muligheten til å trekke tilbake godkjenningen av revisoren eller revisjonsselskapet, bør andre typer sanksjoner med en passende avskrekkende virkning tas i betraktning. I alle tilfeller bør medlemsstatene anvende de samme kriteriene når de fastsetter hvilken sanksjon som skal ilegges.
- 17) Varslere kan gjøre vedkommende myndigheter oppmerksom på nye opplysninger som kan være til nytte i arbeidet med å avdekke og ilegge sanksjoner for uregelmessigheter, herunder misligheter. Frykt for gjengjeldelse eller mangel på oppmuntring kan imidlertid hindre varslerne i å si ifra. Medlemsstatene bør derfor sikre at det finnes egnede ordninger som oppmuntrer varslere til å varsle dem om mulige overtredelser av dette direktiv eller av forordning (EU) nr. 537/2014, og å beskytte dem mot gjengjeldelse. Medlemsstatene bør også kunne innføre incentiver for varslere, men varslerne bør bare kunne nyte godt av slike incentiver dersom de har nye opplysninger som de ikke allerede er rettslig forpliktet til å melde, og dersom disse opplysningene resulterer i en sanksjon for overtredelse av dette direktiv eller av forordning (EU) nr. 537/2014. Medlemsstatene bør imidlertid også sikre at varslingsordninger de gjennomfører, omfatter ordninger som gir anklagede personer forsvarlig vern, særlig med hensyn til retten til vern av person-opplysninger, og framgangsmåter for å sikre deres rett til forsvar og til å bli hørt før det treffes en beslutning, samt retten til effektiv klageadgang for en domstol i forbindelse med en slik beslutning. De ordningene som innføres, bør også gi varslerne egnert vern, ikke bare med hensyn til retten til vern av personopplysninger, men også ved å sikre at de ikke utsettes for unødig gjengjeldelse.
- 18) Offentlig tilsyn med revisorer og revisjonsselskaper omfatter godkjenning og registrering av revisorer og revisjons-selskaper, vedtakelse av standarder for yrkesetikk og intern kvalitetsstyring av revisjonsselskaper, etterutdanning samt systemer for kvalitetskontroll, undersøkelser og sanksjoner for revisorer og revisjonsselskaper. For å gjøre tilsynet med revisorer mer gjennom-siktig og øke ansvarligheten bør hver medlemsstat utpeke én myndighet med ansvar for offentlig tilsyn med revisorer og revisjonsselskaper. En grunnleggende forutsetning for at det offentlige tilsynet med revisorer og revisjonsselskaper skal kunne utføres med integritet og fungere på en effektiv og ordnet måte, er at disse offentlige tilsynsmyndighetene er uavhengige av revisoryrket. De offentlige tilsynsmyndighetene bør derfor ledes av ikke-praktiserende personer, og medlemsstatene bør opprette uavhengige og gjennom-siktige prosedyrer for utvelgning av slike ikke-praktiserende personer.
- 19) Medlemsstatene bør kunne innføre unntak fra kravene til revisjonstjenester når de ytes til samvirkeforetak og sparebanker.
- 20) Medlemsstatene bør kunne delegere eller gi vedkommende myndigheter mulighet til å delegere sine oppgaver til andre myndigheter eller organer som er godkjent eller utpekt i henhold til lov. En slik delegering bør være underlagt flere vilkår, og den berørte vedkommende myndigheten bør ha det overordnede ansvaret for tilsynet.

- 21) Offentlige tilsynsmyndigheter bør gis tilstrekkelig myndighet til å utføre sine oppgaver på en effektiv måte. I tillegg bør de gis tilstrekkelige menneskelige og økonomiske ressurser til å utføre sine oppgaver.
- 22) For at tilsynet med revisorer og revisjonsselskaper som driver grensekryssende virksomhet eller utgjør en del av et nettverk, skal fungere tilfredsstillende, må medlemsstatenes offentlige tilsynsmyndigheter utveksle opplysninger. For å sikre fortrolig behandling av opplysninger som kan bli utvekslet på denne måten, bør medlemsstatene innføre taushetsplikt ikke bare for de ansatte hos de offentlige tilsynsmyndighetene, men også for alle personer som de offentlige tilsynsmyndighetene kan ha delegert oppgaver til.
- 23) Dersom det er gyldig grunn til å handle, bør aksjeeierne, de andre organene i de reviderte enhetene dersom de er definert i nasjonal rett, eller vedkommende myndigheter med ansvar for tilsynet med revisorer og revisjonsselskaper, eller, når det er fastsatt i nasjonal rett, vedkommende myndigheter med ansvar for tilsyn med foretak av allmenn interesse, ha myndighet til å innlede rettergang ved en nasjonal domstol for å få revisoren avsatt.
- 24) Revisjonsutvalg eller organer som ivaretar en tilsvarende funksjon i det reviderte foretaket av allmenn interesse, spiller en avgjørende rolle ved å bidra til lovfestet revisjon av høy kvalitet. Det er særlig viktig å styrke revisjonsutvalgets uavhengighet og tekniske kompetanse ved å krevne at flertallet av dens medlemmer er uavhengige, og at minst ett av dens medlemmer har kompetanse innenfor revisjon og/eller regnskap. I kommisjonsrekommendasjonen av 15. februar 2005 om rollen til styremedlemmer uten ledelsesansvar og medlemmer av tilsynsorganer i børnoterte selskaper og om styrets eller tilsynsorganets komiteer innenfor styret eller tilsynsorganet⁽¹⁾ fastsettes det hvordan revisjonsutvalg bør nedsettes og fungere. I betraktning av styrenes størrelse i selskaper med lav markedsverdi og i små og mellomstore foretak av allmenn interesse er det hensiktsmessig å fastsette at funksjonene som er tillagt revisjonsutvalget for slike foretak eller et organ som utfører tilsvarende funksjoner i foretaket som revideres, kan utføres av administrasjons- eller tilsynsorganet som helhet. Foretak av allmenn interesse som er innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) eller alternative investeringsfond bør også unntas fra kravet om å ha et revisjonsutvalg. Dette unntaket tar hensyn til at det ikke alltid er hensiktsmessig å benytte et revisjonsutvalg når en innretning for kollektiv investering bare har til oppgave å samle eiendeler. UCITS-er og alternative investeringsfond samt deres forvaltningsselskaper opererer innenfor et strengt definert regelverk og er underlagt bestemte styringsmekanismer, for eksempel kontroll utført av deres depositar.
- 25) «Small Business Act», som ble vedtatt ved kommisjonsmelding av 25. juni 2008 med tittelen «Think Small First – a Small Business Act» for Europe» og endret ved kommisjonsmelding av 23. februar 2011 med tittelen «Review of the «Small Business Act» for Europe», anerkjenner den sentrale rollen små og mellomstore bedrifter spiller i Unionens økonomi, og tar sikte på å forbedre den generelle tilnærmingen til entreprenørskap og forankre «tenk smått først»-prinsippet i politikktutforming. Europa 2020-strategien, som ble vedtatt i mars 2010, krevde også en forbedring av forretningsklimaet, særlig for små og mellomstore bedrifter, blant annet ved å redusere transaksjonskostnadene ved å drive forretningsvirksomhet i Unionen. I henhold til artikkel 34 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU⁽²⁾ kreves det ikke at små foretaks regnskaper skal revideres.
- 26) For å bevare de berørte partenes rettigheter når vedkommende myndigheter i medlemsstatene samarbeider med vedkommende myndigheter i tredjestater om utveksling av revisjonsdokumenter eller andre dokumenter som er relevante for å vurdere revisjonens kvalitet, bør medlemsstatene sikre at arbeidsavtalene som deres vedkommende myndigheter inngår, og som ligger til grunn for utvekslingen av slike dokumenter, inneholder tilstrekkelige garantier for vern av de reviderte foretakenes forretningshemmeligheter og forretningsinteresser, herunder industriell eiendomsrett og immaterialrettigheter. Medlemsstatene bør sikre at disse avtalene er i samsvar med og forenlige med bestemmelsene i direktiv 95/46/EF.

⁽¹⁾ EUT L 52 av 25.2.2005, s. 51.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

- 27) Terskelen på 50 000 euro i artikkel 45 nr. 1 i direktiv 2006/43/EF ble tilpasset artikkel 3 nr. 2 bokstav c) og d) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF⁽¹⁾. Tersklene fastsatt i direktiv 2003/71/EF er hevet til 100 000 euro ved artikkel 1 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/73/EU⁽²⁾. Det bør derfor foretas tilsvarende justeringer av terskelen fastsatt i artikkel 45 nr. 1 i direktiv 2006/43/EF.
- 28) For at den nye rettslige rammen fastsatt i TEUV skal få full virkning, er det nødvendig å tilpasse den gjennomføringsmyndigheten som er fastsatt i henhold til artikkel 202 i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, og erstatte den med egnede bestemmelser i samsvar med artikkel 290 og 291 i TEUV.
- 29) Tilpasning av Kommisjonens prosedyrer for vedtakelse av delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter til TEUV, og særlig til traktatens artikkel 290 og 291, bør foretas i hvert enkelt tilfelle. For å ta hensyn til utviklingen innenfor revisjon og revisoryrket og for å lette tilsynet med revisorer og revisjonsselskaper bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV delegeres til Kommisjonen. På området for tilsyn med revisorer er det nødvendig å anvende delegerte rettsakter for å utvikle framgangsmåter for samarbeid mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene og tilsvarende myndigheter i tredjestater. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerte rettsakter sikre at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på egnet måte.
- 30) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av erklæringer om likeverdighet for tredjestaters tilsynsordninger eller tredjestaters vedkommende myndigheters tilstrekkelighet, i den grad de gjelder enkelte tredjestater eller enkelte vedkommende myndigheter i tredjestater, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽³⁾.
- 31) Ettersom målet for dette direktiv, som er å styrke investorenes tillit til at de regnskapene som foretak offentliggjør, er pålitelige og riktige, ved ytterligere å øke kvaliteten på den lovfestede revisjonen som foretas innenfor Unionen, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 32) Direktiv 2006/43/EF bør derfor endres.
- 33) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001⁽⁴⁾ og avga uttalelse 23. april 2012⁽⁵⁾.
- 34) I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommisjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter⁽⁶⁾ har medlemsstatene forpliktet seg til at underretningen om innarbeidings tiltakene i berettigede tilfeller skal følges av ett eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom et direktivs bestanddeler og de tilsvarende delene av de nasjonale innarbeidingsdokumentene. Med hensyn til dette direktiv anser regelgiveren at oversendingen av slike dokumenter er berettiget.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF av 4. november 2003 om det prospekt som skal offentliggjøres når verdipapirer legges ut til offentlig tegning eller opptas til notering, og om endring av direktiv 2001/34/EF (EUT L 345 av 31.12.2003, s. 64).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/73/EU av 24. november 2010 om endring av direktiv 2003/71/EF om det prospekt som skal offentliggjøres når verdipapirer legges ut til offentlig tegning eller opptas til notering, og om endring av direktiv 2004/109/EF om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked (TEU L 327 av 11.12.2010, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT C 336 av 6.11.2012, s. 4.

⁽⁶⁾ EUT C 369 av 17.12.2011, s. 14.

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I direktiv 2006/43/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 1 tilføyes følgende ledd:

«Artikkel 29 i dette direktiv får ikke anvendelse på lovfestet revisjon av årsregnskap og konsernregnskap for foretak av allmenn interesse med mindre annet er angitt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 537/2014(*)».

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 537/2014 av 16. april 2014 om særlige krav til lovfestet revisjon av foretak av allmenn interesse (EUT L 158 av 27.5.2014, s. 77).»

2. I artikkel 2 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. «lovfestet revisjon» revisjon av årsregnskap eller konsernregnskap i den grad dette

a) kreves i henhold til unionsretten,

b) kreves i henhold til nasjonal rett når det gjelder små foretak,

c) utføres frivillig på anmodning fra små foretak og oppfyller nasjonale lovfestede krav som tilsvarer kravene til revisjon i henhold til bokstav b), når nasjonal lovgivning definerer slik revisjon som lovfestet revisjon.»

b) Nr. 4 skal lyde:

«4. «tredjestatsrevisjonsselskap» et foretak, uansett juridisk form, som foretar revisjon av årsregnskapene eller konsernregnskapene til et selskap som er registrert i en tredjestat, med unntak av foretak som er registrert som revisjonsselskap i en medlemsstat som følge av godkjenning i samsvar med artikkel 3.»

c) Nr. 5 skal lyde:

«5. «tredjestatsrevisor» en fysisk person som foretar revisjon av årsregnskapene eller konsernregnskapene til et selskap som er registrert i en tredjestat, med unntak av personer som er registrert som revisor i en medlemsstat som følge av godkjenning i samsvar med artikkel 3 og artikkel 44.»

d) Nr. 10 skal lyde:

«10. «vedkommende myndigheter» de myndighetene som er utpekt i henhold til lovgivningen og har til oppgave å utarbeide regler for og/eller føre tilsyn med revisorer og revisjonsselskaper eller for bestemte aspekter ved deres virksomhet; henvisningen til «vedkommende myndighet» i en bestemt artikkel innebærer en henvisning til den myndigheten som har ansvaret for funksjonene omhandlet i nevnte artikkel.»

e) Nr. 11 oppheves.

f) Nr. 13 skal lyde:

«13. «foretak av allmenn interesse»

a) foretak som er underlagt en medlemsstats lovgivning og hvis omsettelige verdipapirer er opptatt til notering på et regulert marked i en medlemsstat i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF,

b) kredittinstitusjoner som definert i artikkel 3 nr. 1 punkt 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU(**), med unntak av dem som er nevnt i artikkel 2 i nevnte direktiv,

- c) forsikringsforetak i henhold til artikkel 2 nr. 1 i direktiv 91/674/EØF eller
- d) foretak utpekt av medlemsstatene som foretak av allmenn interesse, for eksempel foretak som er av betydelig allmenn interesse ut fra virksomhetens art, størrelse eller antall ansatte.

(**) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).»

g) Nr. 15 skal lyde:

«15. «ikke-praktiserende» en fysisk person som under sin deltaking i ledelsen av systemet for offentlig tilsyn og i minst tre år umiddelbart før slik deltaking, ikke har foretatt lovfestet revisjon, ikke har innehatt stemmeretter i et revisjonsselskap, ikke har vært medlem av et revisjonsselskaps administrasjons-, ledelses- eller tilsynsorgan og ikke har vært ansatt av eller på annen måte knyttet til et revisjonsselskap.»

h) Nye nr. 17–20 skal lyde:

«17. «mellomstore foretak» foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 og artikkel 3 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU(*),

18. «små foretak» foretak nevnt i artikkel 1 nr. 1 og artikkel 3 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU,

19. «hjemstat» en medlemsstat der en revisor eller et revisjonsselskap er godkjent i samsvar med artikkel 3 nr. 1,

20. «vertsstat» en medlemsstat der en revisor som er godkjent i sin hjemstat, søker om også å bli godkjent i samsvar med artikkel 14, eller en medlemsstat der et revisjonsselskap som er godkjent i sin hjemstat, søker om å bli registrert eller er registrert i samsvar med artikkel 3a.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).»

3. I artikkel 3 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

i) Første ledd skal lyde:

«Hver medlemsstat skal utpeke den vedkommende myndigheten som skal ha ansvar for å godkjenne revisorer og revisjonsselskaper.»

ii) Annet ledd oppheves.

b) I nr. 4 skal bokstav b) i første ledd lyde:

«b) et flertall av stemmerettene i et foretak skal innehas av revisjonsselskaper som er godkjent i en medlemsstat, eller av fysiske personer som minst oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 4 og artikkel 6–12. Medlemsstatene kan bestemme at slike fysiske personer også må være godkjent i en annen medlemsstat. For lovfestet revisjon av samvirkeforetak, sparebanker og lignende foretak som omhandlet i artikkel 45 i direktiv 86/635/EØF eller et datterforetak eller en juridisk etterfølger av et samvirkeforetak, en sparebank eller et lignende foretak som omhandlet i artikkel 45 i direktiv 86/635/EØF kan medlemsstatene fastsette andre særlige bestemmelser om stemmeretter.»

4. Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 3a

Anerkjennelse av revisjonsselskaper

1. Som unntak fra artikkel 3 nr. 1 skal et revisjonsselskap som er godkjent i en medlemsstat, ha rett til å foreta lovfestet revisjon i en annen medlemsstat, forutsatt at den ansvarlige revisjonspartneren som foretar den lovfestede revisjonen på vegne av revisjonsselskapet, oppfyller kravene i artikkel 3 nr. 4 bokstav a) i vertsstaten.

2. Et revisjonsselskap som ønsker å foreta lovfestet revisjon i en annen medlemsstat enn hjemstaten, skal registrere seg hos vedkommende myndighet i vertsstaten i samsvar med artikkel 15 og 17.

3. Vedkommende myndighet i vertsstaten skal registrere revisjonsselskapet dersom den er sikker på at revisjonsselskapet er registrert hos vedkommende myndighet i hjemstaten. Dersom vertsstaten ønsker å basere seg på et sertifikat som bekrefter at revisjonsselskapet er registrert i hjemstaten, kan vedkommende myndighet i vertsstaten kreve at sertifikatet utstedt av vedkommende myndighet i hjemstaten ikke skal være mer enn tre måneder gammelt. Vedkommende myndighet i vertsstaten skal underrette vedkommende myndighet i hjemstaten om at revisjonsselskapet er registrert.»

5. I artikkel 5 skal nr. 3 lyde:

«3. Dersom en revisors eller et revisjonsselskaps godkjenning av en eller annen grunn trekkes tilbake, skal vedkommende myndighet i hjemstaten der godkjenningen trekkes tilbake, gi underretning om dette og årsakene til tilbaketrekingen til berørte vedkommende myndigheter i vertsstatene der revisoren eller revisjonsselskapet også er registrert i samsvar med artikkel 3a, artikkel 16 nr. 1 bokstav c) og artikkel 17 nr. 1 bokstav i).»

6. I artikkel 6 skal nytt ledd lyde:

«Vedkommende myndigheter omhandlet i artikkel 32 skal samarbeide for å oppnå en tilnærming mellom kravene fastsatt i denne artikkel. Når vedkommende myndigheter deltar i et slikt samarbeid, skal de ta hensyn til utviklingen innenfor revisjon og revisoryrket, og særlig den tilnærmingen som allerede er oppnådd innenfor yrket. De skal samarbeide med komiteen for europeiske tilsynsorganer for revisorer (Committee of European Auditing Oversight Bodies – CEAOB) og de vedkommende myndighetene som er omhandlet i artikkel 20 i forordning (EU) nr. 537/2014, i den grad tilnærmingen gjelder lovfestet revisjon av foretak av allmenn interesse.»

7. I artikkel 8 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal bokstav i) lyde:

«i) internasjonale revisjonsstandarder som omhandlet i artikkel 26,».

b) Nr. 3 oppheves.

8. I artikkel 10 skal nr. 1 fortsatt lyde:

«1. For å sikre evnen til å anvende teoretisk kunnskap i praksis, noe som prøves ved eksamen, skal det gjennomføres en praktisk opplæring av minst tre års varighet som blant annet omfatter revisjon av årsregnskap, konsernregnskap eller lignende regnskap. Minst to tredeler av slik praktisk opplæring skal fullføres hos en revisor eller et revisjonsselskap som foretar lovfestet revisjon og er godkjent i en medlemsstat.»

9. Artikkel 13 skal fortsatt lyde:

«Artikkel 13

Etterutdanning

Medlemsstatene skal sikre at det kreves at revisorer deltar i relevante programmer for etterutdanning for å opprettholde et tilstrekkelig høyt nivå av teoretisk kunnskap, faglig dyktighet og verdier, og at manglende overholdelse av kravet om etterutdanning gir opphav til hensiktsmessige sanksjoner som omhandlet i artikkel 30.»

10. Artikkel 14 skal lyde:

«Artikkel 14

Godkjenning av revisorer fra andre medlemsstater

1. Vedkommende myndigheter skal fastsette framgangsmåter for godkjenning av revisorer som er godkjent i andre medlemsstater. Disse framgangsmåtene skal ikke gå lenger enn kravet om å fullføre en prøveperiode som definert i artikkel 3 nr. 1 bokstav g) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF(*), eller bestå en egnethetsprøve som definert i bokstav h) i nevnte bestemmelse.

2. Vertsstaten skal beslutte om søkeren som ønsker å bli godkjent, skal gjennomgå en prøveperiode som definert i artikkel 3 nr. 1 bokstav g) i direktiv 2005/36/EF, eller en egnethetsprøve som definert i bokstav h) i nevnte bestemmelse.

Prøveperioden skal ikke overstige tre år, og søkeren skal være gjenstand for en vurdering.

Egnethetsprøvingen skal foregå på et av de språkene som er tillatt i henhold til gjeldende språkregler i den berørte vertsstaten. Den skal bare omfatte revisorens kunnskap om den aktuelle vertsstatens lover og forskrifter i den grad kunnskapen er relevant for lovfestet revisjon.

3. Vedkommende myndigheter skal samarbeide innenfor rammen av CEAOB for å oppnå tilnærming mellom kravene til prøveperioden og egnethetsprøven. De skal gjøre kravene mer gjennomsiktede og forutsigbare. De skal samarbeide med CEAOB og vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 20 i forordning (EU) nr. 537/2014 i den grad tilnærmingen gjelder lovfestet revisjon av foretak av allmenn interesse.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (EUT L 255 av 30.9.2005, s. 22).»

11. I artikkel 15 skal nr. 1 lyde:

«1. Hver medlemsstat skal sikre at revisorer og revisjonsselskaper oppføres i et offentlig register i samsvar med artikkel 16 og 17. I unntakstilfeller kan medlemsstatene fravike kravene i denne artikkel og artikkel 16 med hensyn til offentliggjøring bare i den grad det er nødvendig for å redusere en overhengende og vesentlig trussel mot en persons sikkerhet.»

12. I artikkel 17 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«j) om relevant, om revisjonsselskapet er registrert i henhold til artikkel 3a nr. 3.»

13. I artikkel 21 gjøres følgende endringer:

a) Overskriften skal lyde:

«Yrkesetiske regler og profesjonell skepsis».

b) Nr. 2 skal lyde:

«2. Medlemsstatene skal sikre at revisoren eller revisjonsselskapet ved utførelse av lovfestet revisjon utviser profesjonell skepsis under hele revisjonen og er oppmerksom på muligheten for alvorlig feilinformasjon som følge av faktiske forhold eller atferd som vitner om uregelmessigheter, herunder misligheter eller feil, uavhengig av revisorens eller revisjonsselskapets tidligere erfaring med ærlighet og integritet hos det reviderte foretakets ledelse og hos personer med ledelsesfunksjoner.

Revisoren eller revisjonsselskapet skal særlig utvise profesjonell skepsis når de gjennomgår ledelsens beregning av virkelige verdier, verdifall på eiendeler, avsetninger og framtidige kontantstrømmer som er relevante for foretakets evne til fortsatt drift.

I denne artikkel menes med «profesjonell skepsis» en grunnleggende innstilling som innebærer å stille kritiske spørsmål, være oppmerksom på forhold som kan tyde på feilinformasjon som følge av feil eller misligheter, og vurdere revisjonsbevis på en kritisk måte.»

14. I artikkel 22 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal sikre at en revisor eller et revisjonsselskap som utfører lovfestet revisjon, og enhver fysisk person som direkte eller indirekte kan påvirke resultatet av den lovfestede revisjonen, er uavhengig av foretaket som revideres, og ikke er involvert i det reviderte foretakets beslutningstaking.

Det skal minst kreves uavhengighet i den perioden som regnskapet som skal revideres, dekker, så vel som i den perioden da den lovfestede revisjonen utføres.

Medlemsstatene skal sikre at en revisor eller et revisjonsselskap treffer alle rimelige tiltak for å sikre at deres uavhengighet ved utførelse av revisjon ikke påvirkes av eksisterende eller mulige interessekonflikter eller forretningsforbindelser eller andre direkte eller indirekte forhold som berører revisoren eller revisjonsselskapet som utfører den lovfestede revisjonen, og eventuelt deres nettverk, ledere, revisorer, ansatte eller andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av revisoren eller revisjonsselskapet, eller enhver person som er direkte eller indirekte knyttet til revisoren eller revisjonsselskapet gjennom kontroll.

Revisoren eller revisjonsselskapet skal ikke foreta lovfestet revisjon dersom det er noen som helst fare for egenkontroll, egeninteresse, partiskhet, fortrolighet eller press som følge av økonomiske, personlige, forretningsmessige eller ansettelsesmessige eller andre forhold mellom

— revisoren, revisjonsselskapet eller nettverket og enhver fysisk person som kan påvirke utfallet av den lovfestede revisjonen, og

— foretaket som revideres,

som kan få en objektiv, fornuftig og informert tredjemann, idet det tas hensyn til de forholdsreglene som anvendes, til å konkludere med at revisorens eller revisjonsselskapets uavhengighet er i fare.»

b) Nr. 2 skal lyde:

«2. Medlemsstatene skal sikre at revisoren, revisjonsselskapet, deres ansvarlige revisjonspartnere samt ansatte og andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av revisoren eller revisjonsselskapet, og som er direkte involvert i revisjonsvirksomheten, samt personer med nær forbindelse til disse som definert i artikkel 1 nr. 2 i kommisjonsdirektiv 2004/72/EF(*), ikke innehar eller har en vesentlig og direkte økonomisk interesse i eller deltar i noen form for transaksjon med et finansielt instrument som er utstedt, garantert eller på annen måte støttet av et revidert foretak innenfor rammen av deres lovfestede revisjonsvirksomhet, med unntak av interesser som innehas indirekte gjennom diversifiserte kollektive investeringsordninger, herunder forvaltede midler som pensjonsfond og livsforsikring.

(*) Kommisjonsdirektiv 2004/72/EF av 29. april 2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF med hensyn til gjeldende markedspraksis, definisjonen av innsideinformasjon i forbindelse med råvarederivater, utarbeiding av lister over personer som har tilgang til innsideinformasjon, melding av transaksjoner foretatt av personer med overordnet ansvar samt melding av mistenkelige transaksjoner (EUT L 162 av 30.4.2004, s. 70).»

c) Nr. 4 skal lyde:

«4. Medlemsstatene skal sikre at personer eller foretak omhandlet i nr. 2 ikke deltar i eller på annen måte påvirker resultatet av lovfestet revisjon av et bestemt revidert foretak, dersom de

a) eier finansielle instrumenter i det reviderte foretaket, med unntak av interesser som eies indirekte gjennom diversifiserte kollektive investeringsordninger,

b) eier finansielle instrumenter i foretak som er tilknyttet et revidert foretak, dersom eierskapet kan medføre eller generelt oppfattes som en årsak til interessekonflikter, med unntak av interesser som eies indirekte gjennom diversifiserte kollektive investeringsordninger,

c) har vært ansatt i eller har hatt en forretningsmessig eller annen type forbindelse til det reviderte foretaket som kan medføre eller generelt oppfattes som en årsak til interessekonflikter.»

d) Følgende ledd tilføyes:

«5. De personene eller foretakene som er nevnt i nr. 2, skal ikke anmode om eller ta imot pengegaver eller andre gaver eller fordeler fra det reviderte foretaket eller noe foretak tilknyttet et revidert foretak, med mindre en objektiv, fornuftig og informert tredjemann anser verdien som ubetydelig eller uvesentlig.

6. Dersom et revidert foretak i perioden som regnskapet dekker, overtas av, fusjonerer med eller overtar et annet foretak, skal revisoren eller revisjonsselskapet identifisere og vurdere alle nåværende eller nyere interesser eller forretningsforbindelser, herunder eventuelle andre tjenester enn revisjon som ytes til dette foretaket, som, idet det tas hensyn til de forholdsreglene som anvendes, kan sette i fare revisorens uavhengighet og evne til å fortsette den lovfestede revisjonen etter datoen da fusjonen eller overtakelsen trer i kraft.

Så snart som mulig, og under alle omstendigheter innen tre måneder, skal revisoren eller revisjonsselskapet treffe alle tiltak som er nødvendige for å avslutte eventuelle aktuelle interesser eller forhold som kan sette deres uavhengighet i fare, og, om mulig, vedta forholdsregler for å minimere eventuelle trusler mot deres uavhengighet som er resultat av tidligere og aktuelle interesser og forhold.»

15. Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 22a

Reviderte foretaks ansettelse av tidligere revisorer eller av revisorer eller revisjonsselskapers ansatte

1. Medlemsstatene skal sikre at revisoren eller den ansvarlige revisjonspartneren som foretar lovfestet revisjon på vegne av et revisjonsselskap, ikke før utløpet av en periode på minst ett år, eller dersom det gjelder lovfestet revisjon av foretak av allmenn interesse, en periode på minst to år etter å ha fratrudd som revisor eller ansvarlig revisjonspartner i forbindelse med revisjonsoppdraget

- a) påtar seg en ledende stilling i foretaket som revideres,
- b) eventuelt blir medlem av revisjonsutvalget i foretaket som revideres, eller dersom et slikt revisjonsutvalg ikke finnes, det organet som utfører tilsvarende funksjoner som et revisjonsutvalg,
- c) blir medlem av administrasjonsorganet uten ledelsesansvar eller medlem av tilsynsorganet i det reviderte foretaket.

2. Medlemsstatene skal sikre at ansatte og andre partnere enn de ansvarlige revisjonspartnerne hos en revisor eller et revisjonsselskap som foretar lovfestet revisjon, samt enhver annen fysisk person hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av revisoren eller revisjonsselskapet, ikke, når disse ansatte, partnerne eller andre fysiske personene er personlig godkjent som revisorer, påtar seg noen av oppgavene nevnt i nr. 1 bokstav a), b) og c) før minst ett år etter at vedkommende var direkte involvert i det lovfestede revisjonsoppdraget.»

16. Ny artikkel skal lyde:

Artikkel 22b

Forberedelse til lovfestet revisjon og vurdering av trusler mot uavhengigheten

Medlemsstatene skal sikre at en revisor eller et revisjonsfirma, før de aksepterer eller fortsetter med et oppdrag som gjelder lovfestet revisjon, vurderer og dokumenterer følgende:

- om de oppfyller kravene i artikkel 22 i dette direktiv,
- om det foreligger trusler mot revisorens eller revisjonsselskapets uavhengighet og mot de forholdsreglene som anvendes for å redusere disse truslene,

- om revisoren eller revisjonsselskapet har kompetente ansatte samt den tiden og de ressursene som kreves for å utføre den lovfestede revisjonen på en hensiktsmessig måte,
- når det gjelder et revisjonsselskap, om den ansvarlige revisjonspartneren er godkjent som revisor i medlemsstaten som krever lovfestet revisjon.

Medlemsstatene kan fastsette forenklede krav til revisjon som nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) og c).»

17. I artikkel 23 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Regler for fortrolighet og taushetsplikt i forbindelse med revisorer og revisjonsselskaper skal ikke være til hinder for håndhevingen av bestemmelsene i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 537/2014.»

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Dersom en revisor eller et revisjonsselskap erstattes med en annen revisor eller et annet revisjonsselskap, skal førstnevnte revisor eller revisjonsselskap gi den nye revisoren eller det nye revisjonsselskapet tilgang til alle relevante opplysninger om foretaket som revideres, og om den seneste revisjonen av dette foretaket.»

c) Nytt nummer skal lyde:

«5. Dersom en revisor eller et revisjonsselskap foretar lovfestet revisjon av et foretak som er del av et konsern hvis morforetak ligger i en tredjestat, skal reglene for fortrolighet og taushetsplikt nevnt i nr. 1 i denne artikkel ikke være til hinder for at revisoren eller revisjonsselskapet oversender relevant dokumentasjon om det utførte revisjonsarbeidet til konsernrevisoren i en tredjestat dersom slik dokumentasjon er nødvendig for å foreta revisjon av morforetakets konsernregnskap.

En revisor eller et revisjonsselskap som foretar lovfestet revisjon av et foretak som har utstedt verdipapirer i en tredjestat, eller som utgjør en del av et konsern som utarbeider lovfestet konsernregnskap i en tredjestat, kan bare overføre revisjonsdokumenter eller andre dokumenter knyttet til revisjonen av foretaket som revisoren eller revisjonsselskapet innehar, til vedkommende myndigheter i de berørte tredjestatene på vilkårene fastsatt i artikkel 47.

Overføringen av informasjon til konsernrevisoren i en tredjestat skal skje i samsvar med kapittel IV i direktiv 95/46/EF og gjeldende nasjonale regler for vern av personopplysninger.»

18. Ny artikkel skal lyde:

«*Artikkel 24a*

Intern organisering av revisorer og revisjonsselskaper

1. Medlemsstatene skal sikre at en revisor eller et revisjonsselskap oppfyller følgende organisatoriske krav:

- a) Et revisjonsselskap skal fastsette hensiktsmessige retningslinjer og rutiner for å sikre at eierne eller aksjeeierne samt medlemmene av foretakets eller et tilknyttet foretaks administrasjons-, ledelses- og tilsynsorganer ikke griper inn i utførelsen av en lovfestet revisjon på en måte som truer uavhengigheten og objektiviteten til revisoren som foretar den lovfestede revisjonen på vegne av revisjonsselskapet.
- b) En revisor eller et revisjonsselskap skal ha forsvarlige rutiner for administrasjon og regnskap, interne ordninger for kvalitetsstyring, effektive rutiner for risikovurdering og effektive kontroll- og sikkerhetsordninger for databehandlingsystemer.

Disse interne ordningene for kvalitetsstyring skal være utformet for å sikre at beslutninger og rutiner følges på alle nivåer i revisjonsselskapet eller i revisorens arbeidsstruktur.

- c) En revisor eller et revisjonsselskap skal fastsette hensiktsmessige retningslinjer og rutiner for å sikre at deres ansatte og andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for revisoren eller revisjonsselskapet, eller er underlagt deres kontroll, og som er direkte involvert i den lovfestede revisjonen, har den kunnskapen og erfaringen som kreves for oppgavene.
- d) En revisor eller et revisjonsselskap skal fastsette hensiktsmessige retningslinjer og rutiner for å sikre at viktige revisjonsfunksjoner ikke utkontrakteres på en slik måte at det reduserer kvaliteten på revisorens eller revisjonsselskapets interne kvalitetsstyring og vedkommende myndigheters evne til å føre tilsyn med at revisoren eller revisjonsselskapet oppfyller sine forpliktelser i henhold til dette direktiv og, der det er relevant, forordning (EU) nr. 537/2014.
- e) En revisor eller et revisjonsselskap skal opprette hensiktsmessige og effektive organisatoriske og administrative ordninger for å hindre, identifisere, fjerne eller håndtere samt opplyse om eventuelle trusler mot deres uavhengighet som nevnt i artikkel 22, 22a og 22b.
- f) En revisor eller et revisjonsselskap skal fastsette hensiktsmessige retningslinjer og rutiner for å foreta lovfestet revisjon, veilede, føre tilsyn med og vurdere ansattes arbeid og strukturere oppdragsdokumentasjonen nevnt i artikkel 24b nr. 5.
- g) En revisor eller et revisjonsselskap skal opprette et internt system for kvalitetsstyring for å sikre kvaliteten på den lovfestede revisjonen.

Systemet for kvalitetsstyring skal minst omfatte retningslinjene og rutinene nevnt i bokstav f). Når det gjelder revisjonsselskaper, skal en person som er kvalifisert som revisor, ha ansvaret for det interne systemet for kvalitetsstyring.

- h) En revisor eller et revisjonsselskap skal bruke hensiktsmessige systemer, ressurser og rutiner for å sikre kontinuerlig og rettidig utførelse av den lovfestede revisjonen.
- i) En revisor eller et revisjonsselskap skal også utarbeide hensiktsmessige og effektive organisatoriske og administrative ordninger for håndtering og registrering av hendelser som har, eller kan få, alvorlige konsekvenser for deres lovfestede revisjons integritet.
- j) En revisor eller et revisjonsselskap skal ha innført egnede retningslinjer for godtgjøring, herunder overskuddsdeling, med tilstrekkelige resultatinentiver til å sikre revisjonskvaliteten. Særlig skal den inntekten som revisoren eller revisjonsselskapet får fra yting av andre tjenester enn revisjon til det reviderte foretaket, ikke være en del av resultatvurderingen og godtgjøringen av personer som er involvert i eller kan påvirke utførelsen av revisjonen.
- k) En revisor eller et revisjonsselskap skal overvåke og vurdere om deres systemer, interne ordninger for kvalitetsstyring og andre ordninger innført i samsvar med dette direktiv og eventuelt forordning (EU) nr. 537/2014, er tilstrekkelige og effektive, og treffe hensiktsmessige tiltak for å rette opp eventuelle svakheter. En revisor eller et revisjonsselskap skal særlig foreta en årlig vurdering av det interne systemet for kvalitetsstyring omhandlet i bokstav g). De skal registrere resultatene av disse vurderingene samt eventuelle foreslåtte tiltak for å endre det interne systemet for kvalitetsstyring.

Strategiene og framgangsmåtene nevnt i første ledd skal dokumenteres og meddeles revisorens eller revisjonsselskapets ansatte.

Medlemsstatene kan fastsette forenklede krav til revisjon som nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) og c).

En eventuell utkontraktering av revisjonsfunksjoner som nevnt i bokstav d) i dette nummer skal ikke påvirke revisorens eller revisjonsselskapets ansvar overfor foretaket som revideres.

2. Revisoren eller revisjonsselskapet skal ta hensyn til sin egen virksomhets omfang og kompleksitet i forbindelse med oppfyllelsen av kravene fastsatt i nr. 1 i denne artikkel.

Revisoren eller revisjonsselskapet skal kunne dokumentere overfor vedkommende myndighet at de strategiene og framgangsmåtene som er utformet for å oppfylle kravene, står i et rimelig forhold til omfanget av og kompleksiteten i revisorens eller revisjonsselskapets virksomhet.»

19. Ny artikkel skal lyde:

«*Artikkel 24b*

Organisering av arbeidet

1. Medlemsstatene skal sikre at revisjonsselskaper som skal foreta lovfestet revisjon, utpeker minst én ansvarlig revisjonspartner. Revisjonsselskapet skal gi den eller de ansvarlige revisjonspartnerne tilstrekkelige ressurser samt personale som har den kompetansen og de ferdighetene som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver på en hensiktsmessig måte.

Å sikre revisjonskvalitet, uavhengighet og kompetanse er de viktigste kriteriene når revisjonsselskapet velger den eller de ansvarlige revisjonspartnerne.

Den eller de ansvarlige revisjonspartnerne skal delta aktivt i den lovfestede revisjonen.

2. Når den lovfestede revisjonen utføres, skal revisoren avsette tilstrekkelig tid til oppdraget og beregne tilstrekkelige ressurser til å kunne utføre sine oppgaver på en hensiktsmessig måte.

3. Medlemsstatene skal sikre at revisoren eller revisjonsselskapet dokumenterer alle overtredelser av bestemmelsene i dette direktiv og eventuelt i forordning (EU) nr. 537/2014. Medlemsstatene kan frita revisorer og revisjonsselskaper for denne forpliktelsen ved mindre overtredelser. Revisorer og revisjonsselskaper skal også føre registre over eventuelle følger av overtredelser, herunder tiltak som er truffet for å håndtere slike overtredelser og for å endre det interne systemet for kvalitetsstyring. De skal utarbeide en årlig rapport med en oversikt over de tiltakene som er truffet, og skal videreformidle rapporten internt.

Dersom en revisor eller et revisjonsselskap ber eksterne sakkyndige om råd, skal de dokumentere anmodningen og de mottatte rådene.

4. En revisor eller et revisjonsselskap skal føre et klientregister. Et slikt register skal inneholde følgende opplysninger om hver klient:

- a) navn, adresse og forretningssted,
- b) dersom det er et revisjonsselskap, den eller de ansvarlige revisorenes navn,
- c) honorarene for lovfestet revisjon og honorarer for andre tjenester enn revisjon i regnskapsåret.

5. En revisor eller et revisjonsselskap skal opprette oppdragsdokumentasjon for hver lovfestet revisjon.

Revisoren eller revisjonsselskapet skal minst dokumentere de opplysningene som er registrert i henhold til artikkel 22b nr. 1 i dette direktiv, og eventuelt i artikkel 6–8 i forordning (EU) nr. 537/2014.

Revisoren eller revisjonsselskapet skal bevare alle andre opplysninger og dokumenter som er viktige for å støtte opp under rapporten nevnt i artikkel 28 i dette direktiv, og eventuelt i artikkel 10 og 11 i forordning (EU) nr. 537/2014, samt for å overvåke overholdelsen av dette direktiv og andre gjeldende rettslige krav.

Oppdragsdokumentasjonen skal lukkes for endring senest 60 dager etter datoen for undertegning av revisjonsberetningen nevnt i artikkel 28 i dette direktiv og, der det er relevant, i artikkel 10 i forordning (EU) nr. 537/2014.

6. Revisoren eller revisjonsselskapet skal registrere alle skriftlige klager på resultatet av den lovfestede revisjonen som er utført.

7. Medlemsstatene kan fastsette forenklete krav når det gjelder nr. 3 og 6 for revisjon som nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) og c).»

20. Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 25a

Den lovfestede revisjonens omfang

Med forbehold for rapporteringskravene nevnt i artikkel 28 i dette direktiv og, der det er relevant, i artikkel 10 og 11 i forordning (EU) nr. 537/2014, skal den lovfestede revisjonen ikke omfatte sikkerhet for det reviderte foretakets framtidige lønnsomhet eller for hvor effektiv eller formålstjenlig ledelses- eller administrasjonsorganets drift av foretakets virksomhet har vært.»

21. Artikkel 26 skal lyde:

«Artikkel 26

Revisjonsstandarder

1. Medlemsstatene skal kreve at revisorer og revisjonsselskaper foretar lovfestet revisjon i samsvar med internasjonale revisjonsstandarder vedtatt av Kommisjonen etter framgangsmåten i nr. 3.

Medlemsstatene kan anvende nasjonale revisjonsstandarder, -prosedyrer og -krav så lenge Kommisjonen ikke har vedtatt en internasjonal revisjonsstandard som dekker samme emne.

2. Ved anvendelse av nr. 1 menes med «internasjonale revisjonsstandarder» International Standards on Auditing (ISAs), International Standard on Quality Control (ISQC 1) og andre tilhørende standarder utstedt av International Federation of Accountants (IFAC) gjennom International Auditing and Assurance Standards Board (IAASB), i den grad de er relevante for lovfestet revisjon.

3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta, gjennom delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 48a, de internasjonale revisjonsstandardene nevnt i nr. 1 med hensyn til revisjonspraksis, uavhengighet og intern kvalitetsstyring av revisorer og revisjonsselskaper med henblikk på at disse standardene skal anvendes i Unionen.

Kommisjonen kan vedta internasjonale revisjonsstandarder bare dersom de

a) er utarbeidet på egnet måte, under offentlig tilsyn og med tilstrekkelig gjennomsiktighet samt at de er generelt akseptert internasjonalt,

b) bidrar til å gi årsregnskapene eller konsernregnskapene en høy grad av troverdighet og kvalitet i samsvar med prinsippene i artikkel 4 nr. 3 i direktiv 2013/34/EF,

c) bidrar til Unionens felles beste, og

d) ikke innebærer endring eller utfylling av noen av kravene i dette direktiv, bortsett fra kravene i kapittel IV og artikkel 27 og 28.

4. Uten hensyn til nr. 1 annet ledd kan medlemsstatene bare fastsette ytterligere revisjonsprosedyrer eller -krav som Kommisjonen har vedtatt,

a) dersom disse revisjonsprosedyrene eller -kravene er nødvendige for å gi nasjonale rettslige krav som gjelder omfanget av lovfestet revisjon, eller

b) i den utstrekning det er nødvendig for å øke regnskapenes troverdighet og kvalitet.

Medlemsstatene skal meddele Kommisjonen revisjonsprosedyrene og -kravene minst tre måneder før de trer i kraft, eller, ved krav som allerede finnes på tidspunktet for vedtakelse av en internasjonal revisjonsstandard, senest innen tre måneder etter at den relevante internasjonale revisjonsstandard er vedtatt.

5. Når en medlemsstat krever lovfestet revisjon av små foretak, kan den fastsette at anvendelsen av revisjonsstandardene nevnt i nr. 1 skal stå i forhold til omfanget av og kompleksiteten i slike foretaks virksomhet. Medlemsstatene kan treffe tiltak for å sikre en forholdsmessig anvendelse av revisjonsstandardene på lovfestet revisjon av små foretak.»

22. Artikkel 27 skal lyde:

«Artikkel 27

Lovfestet revisjon av konsernregnskap

1. Medlemsstatene skal ved lovfestet revisjon av et konserns konsernregnskap sikre følgende:

- a) Når det gjelder konsernregnskapet, har konsernrevisoren fullt ansvar for revisjonsberetningen nevnt i artikkel 28 i dette direktiv og, der det er relevant, i artikkel 10 i forordning (EU) nr. 537/2014, og eventuelt for tilleggsrapporten til revisjonsutvalget i henhold til artikkel 11 i nevnte forordning.
- b) Konsernrevisoren vurderer det revisjonsarbeidet som er utført av tredjestatsrevisorer, revisorer som foretar lovfestet revisjon, tredjestatsrevisjonsselskaper eller revisjonsselskaper med sikte på konsernrevisjonen, og dokumenterer typen av, tidspunktene for og omfanget av arbeidet utført av disse revisorene, herunder eventuelt konsernrevisorens gjennomgang av relevante deler av disse revisorenes revisjonsdokumenter.
- c) Konsernrevisoren gjennomgår det revisjonsarbeidet som er utført av tredjestatsrevisorer, revisorer som foretar lovfestet revisjon, tredjestatsrevisjonsselskaper eller revisjonsselskaper med sikte på konsernrevisjonen, og dokumenterer dette.

Dokumentasjonen som konsernrevisoren beholder, skal være slik at den berørte vedkommende myndigheten på tilstrekkelig måte kan gjennomgå konsernrevisorens arbeid.

Med hensyn til første ledd bokstav c) i dette nummer skal konsernrevisoren be om samtykke fra berørte tredjestatsrevisorer, revisorer som foretar lovfestet revisjon, tredjestatsrevisjonsselskaper eller revisjonsselskaper til å overføre relevant dokumentasjon under utførelsen av revisjonen av konsernregnskaper, slik at konsernrevisoren kan støtte seg på det arbeidet som disse har gjennomført.

2. Dersom konsernrevisoren ikke kan oppfylle kravet i nr. 1 første ledd bokstav c), kan vedkommende treffe hensiktsmessige tiltak og underrette den berørte vedkommende myndigheten.

Slike tiltak skal, avhengig av hva som passer, omfatte ytterligere revisjonsarbeid hos det berørte datterforetaket, enten direkte eller ved utkontraktering.

3. Dersom konsernrevisoren er gjenstand for kvalitetskontroll eller en undersøkelse som gjelder den lovfestede revisjonen av et konserns konsernregnskap, skal konsernrevisoren på anmodning stille til rådighet for vedkommende myndighet den relevante dokumentasjonen som vedkommende har bevart om det revisjonsarbeidet som er utført av de respektive tredjestatsrevisorene, revisorene som foretar lovfestet revisjon, tredjestatsrevisjonsselskapene eller revisjonsselskapene i forbindelse med konsernrevisjonen, herunder eventuelle revisjonsdokumenter som er relevante for konsernrevisjonen.

Vedkommende myndighet kan i henhold til artikkel 36 anmode berørte vedkommende myndigheter om tilleggsdokumentasjon om revisjonsarbeidet som er utført av alle revisorer eller revisjonsselskaper i forbindelse med konsernrevisjonen.

Dersom et morforetak eller et datterforetak i et konsern revideres av revisorer eller revisjonsselskaper fra en tredjestat, kan vedkommende myndighet anmode om tilleggsdokumentasjon om revisjonsarbeidet som er utført av tredjestatsrevisorer eller tredjestatsrevisjonsselskaper fra berørte vedkommende myndigheter i disse tredjestatene, i henhold til arbeidsavtalene nevnt i artikkel 47.

Som unntak fra tredje ledd skal konsernrevisoren, når et morforetak eller et datterforetak i et konsern revideres av revisorer eller revisjonsselskaper fra en tredjestat som ikke har noen arbeidsavtale som nevnt i artikkel 47, på anmodning også være ansvarlig for å sikre at tilleggsdokumentasjon om revisjonsarbeidet som er utført av slike tredjestatsrevisorer eller tredjestatsrevisjonsselskaper oversendes, herunder arbeidsdokumenter som er relevante for konsernrevisjonen. For å sikre slik oversending skal konsernrevisoren beholde et eksemplar av dokumentasjonen, eller alternativt inngå avtale med tredjestatsrevisorer eller tredjestatsrevisjonsselskaper om at disse skal gis ubegrenset tilgang til dokumentasjonen på anmodning, eller treffe andre hensiktsmessige tiltak. Dersom revisjonsdokumentene av juridiske eller andre årsaker ikke kan sendes fra en tredjestat til konsernrevisoren, skal den dokumentasjonen som konsernrevisoren beholder, omfatte bevis på at vedkommende har fulgt relevante framgangsmåter for å få tilgang til revisjonsdokumentasjonen, og, dersom andre hindringer enn juridiske hindringer følger av en tredjestats lovgivning, bevis som dokumenterer slike hindringer.»

23. Artikkel 28 skal lyde:

«Artikkel 28

Revisjonsberetning

1. Revisoren eller revisjonsselskapet skal framlegge resultatene av den lovfestede revisjonen i en revisjonsberetning. Beretningen skal utarbeides i samsvar med kravene i revisjonsstandarder som Unionen eller den berørte medlemsstaten har vedtatt, og som er omhandlet i artikkel 26.

2. Revisjonsberetningen skal være skriftlig og inneholde

- a) navnet på foretaket hvis årsregnskap eller konsernregnskap omfattes av den lovfestede revisjonen, angivelse av hvilket årsregnskap eller konsernregnskap det dreier seg om, datoen samt hvilken periode som dekkes, og angivelse av hvilket regelverk for finansiell rapportering som er anvendt,
- b) en beskrivelse av omfanget av den lovfestede revisjonen som minst skal opplyse om hvilke revisjonsstandarder som er anvendt ved den lovfestede revisjonen,
- c) en konklusjon, som skal være enten uten forbehold, med forbehold eller negativ, og som skal gi klart uttrykk for om årsregnskapet etter revisors eller revisjonsselskapets mening
 - i) gir et pålitelig bilde i samsvar med det relevante regelverket for finansiell rapportering som er benyttet, og
 - ii) oppfyller lovfestede krav.

Dersom revisoren eller revisjonsselskapet ikke har grunnlag for å konkludere, skal revisjonsberetningen inneholde opplysning om at revisor ikke kan uttale seg,

- d) en henvisning til eventuelle andre forhold som revisorene eller revisjonsselskapene særlig har påpekt uten å ta forbehold i revisors konklusjon,
- e) en konklusjon og en erklæring, som begge skal baseres på det arbeidet som er utført under revisjonen, som omhandlet i artikkel 34 nr. 1 i direktiv 2013/34/EU,
- f) en uttalelse om alle vesentlige usikkerhetsfaktorer som gjelder hendelser eller forhold som kan føre til betydelig tvil om foretakets evne til fortsatt drift,
- g) opplysninger om revisorenes eller revisjonsselskapenes etableringssted.

Medlemsstatene kan fastsette tilleggskrav til revisjonsberetningens innhold.

3. Når den lovfestede revisjonen er utført av flere enn én revisor eller ett revisjonsselskap, skal revisorene eller revisjonsselskapene bli enige om resultatene av den lovfestede revisjonen og framlegge en felles revisjonsberetning og konklusjon. Dersom de er uenige, skal hver revisor eller hvert revisjonsselskap framlegge sin konklusjon i et separat avsnitt i revisjonsberetningen og opplyse om grunnen til uenigheten.

4. Revisjonsberetningen skal være underskrevet og datert av revisoren. Dersom et revisjonsselskap foretar lovfestet revisjon, skal revisjonsberetningen minst være undertegnet av den eller de revisorene som foretar lovfestet revisjon på vegne av revisjonsselskapet. Dersom flere enn én revisor eller ett revisjonsselskap har vært involvert samtidig, skal revisjonsberetningen underskrives av alle revisorene eller minst av de revisorene som foretar den lovfestede revisjonen på vegne av hvert revisjonsselskap. I unntakstilfeller kan medlemsstatene bestemme at det ikke er nødvendig å offentliggjøre denne eller disse underskriften(e) dersom slik offentliggjøring kan innebære en overhengende og betydelig trussel mot en persons sikkerhet.

Under alle omstendigheter skal navnet eller navnene på personene som er involvert, være kjent for berørte vedkommende myndigheter.

5. Revisorens eller revisjonsselskapets revisjonsberetning om konsernregnskapet skal oppfylle kravene fastsatt i nr. 1-4. Ved rapportering om samsvaret mellom revisjonsberetningen og finansregnskapet som kreves i nr. 2 bokstav e), skal revisoren eller revisjonsselskapet ta i betraktning konsernregnskapet og den konsoliderte årsberetningen. Dersom morforetakets årsregnskap er knyttet til konsernregnskapet, kan revisorens eller revisjonsselskapets revisjonsberetninger som kreves i denne artikkel, kombineres.»

24. I artikkel 29 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav a) skal lyde:

«a) systemet for kvalitetskontroll skal organiseres på en slik måte at det er uavhengig av de revisorene og revisjonsselskapene som undersøkes, og er omfattet av offentlig tilsyn.»

ii) Bokstav h) skal lyde:

«h) kvalitetskontroller skal utføres på grunnlag av en risikoanalyse og, for revisorer og revisjonsselskaper som foretar lovfestet revisjon som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav a), minst hvert sjetten år.»

iii) Ny bokstav skal lyde:

«k) kvalitetskontroller skal være hensiktsmessige og stå i forhold til omfanget av og kompleksiteten i den virksomheten som drives av revisoren eller revisjonsselskapet som undersøkes.»

b) Nr. 2 skal lyde:

«2. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav e) skal valget av kontrollører minst oppfylle følgende kriterier:

a) Kontrollørene skal ha tilstrekkelig faglig opplæring og relevant erfaring innen lovfestet revisjon og finansiell rapportering, kombinert med konkret opplæring innen kvalitetskontroll.

b) En person som har vært partner til, ansatt hos eller på annen måte knyttet til revisoren eller revisjonsselskapet, skal ikke kunne utføre kvalitetskontroll av en revisor eller et revisjonsselskap før det har gått minst tre år etter at dette forholdet opphørte.

c) Kontrollørene skal erklære at det ikke er noen interessekonflikter mellom dem og revisoren og revisjonsselskapet som skal undersøkes.»

c) Nytt nummer skal lyde:

«3. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav k) skal medlemsstatene kreve at vedkommende myndigheter ved utførelsen av kvalitetskontroller av lovfestet revisjon av årsregnskap eller konsernregnskap i små og mellomstore bedrifter tar hensyn til at revisjonsstandardene vedtatt i samsvar med artikkel 26 skal anvendes på en måte som står i forhold til omfanget av og kompleksiteten i det reviderte foretakets virksomhet.»

25. Kapittel VII skal lyde:

«KAPITTEL VII

UNDERSØKELSER OG SANKSJONER*Artikkel 30***Systemer for undersøkelser og sanksjoner**

1. Medlemsstatene skal sikre at det finnes effektive systemer for undersøkelser og sanksjoner for å oppdage, korrigere og forebygge utilstrekkelig utførelse av lovfestet revisjon.
2. Med forbehold for medlemsstatenes ordninger for erstatningsansvar skal medlemsstatene sørge for effektive, forholdsmessige og avskrekkende sanksjoner overfor revisorer og revisjonsselskaper dersom lovfestet revisjon ikke utføres i samsvar med bestemmelsene vedtatt ved gjennomføringen av dette direktiv og, dersom det er relevant, av forordning (EU) nr. 537/2014.

Medlemsstatene kan beslutte ikke å fastsette regler for administrative sanksjoner for overtredelser som allerede er omfattet av nasjonal strafferett. I så fall skal de underrette Kommissjonen om de relevante strafferettsbestemmelsene.

3. Medlemsstatene skal sørge for at de tiltakene som treffes og sanksjonene som ilegges revisorer og revisjonsselskaper, blir offentliggjort på egnet måte. Sanksjonene skal omfatte muligheten til å tilbakekalle godkjenningen. Medlemsstatene kan beslutte at offentliggjøringen ikke skal omfatte personopplysninger i henhold til artikkel 2 bokstav a) i direktiv 95/46/EF.
4. Medlemsstatene skal innen 17. juni 2016 underrette Kommissjonen om bestemmelsene nevnt i nr. 2. De skal straks underrette Kommissjonen om eventuelle senere endringer av dem.

*Artikkel 30a***Sanksjonsmyndighet**

1. Medlemsstatene skal fastsette at vedkommende myndigheter gis myndighet til å treffe og/eller ilegge minst følgende administrative tiltak og sanksjoner for overtredelse av bestemmelsene i dette direktiv og, dersom det er relevant, i forordning (EU) nr. 537/2014:

- a) et pålegg der det kreves at den fysiske eller juridiske personen som er ansvarlig for overtredelsen, avslutter atferden og avstår fra å gjenta slik atferd,
- b) en offentlig erklæring som angir navnet på den personen som er ansvarlig for overtredelsen, og typen overtredelse, og som offentliggjøres på vedkommende myndigheters nettsted,
- c) et midlertidig forbud i høyst tre år mot at revisoren, revisjonsselskapet eller den ansvarlige revisjonspartneren foretar lovfestet revisjon og/eller underskriver revisjonsberetninger,
- d) en erklæring om at revisjonsberetningen ikke oppfyller kravene i artikkel 28 i dette direktiv eller, dersom det er relevant, i artikkel 10 i forordning (EU) nr. 537/2014,
- e) et midlertidig forbud i høyst tre år mot at et medlem av et revisjonsselskap eller av administrasjons- eller tilsynsorganet i et foretak av allmenn interesse utøver funksjoner i revisjonsselskaper eller i foretak av allmenn interesse,
- f) ilegging av administrative økonomiske sanksjoner overfor fysiske og juridiske personer.

2. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter kan utøve sin sanksjonsmyndighet i samsvar med dette direktiv og nasjonal lovgivning på en av følgende måter:

- a) direkte,
- b) i samarbeid med andre myndigheter,
- c) etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter.

3. Medlemsstatene kan gi vedkommende myndigheter annen sanksjonsmyndighet i tillegg til den som er nevnt i nr. 1.
4. Som unntak fra nr. 1 kan medlemsstatene gi de myndighetene som fører tilsyn med foretak av allmenn interesse, når de ikke er utpekt som vedkommende myndighet i henhold til artikkel 20 nr. 2 i forordning (EU) nr. 537/2014, myndighet til å ilegge sanksjoner for overtredelser av rapporteringspliktene fastsatt i nevnte forordning.

Artikkel 30b

Effektiv anvendelse av sanksjoner

Når medlemsstatene fastsetter regler i henhold til artikkel 30, skal de kreve at vedkommende myndigheter ved valget av arten og omfanget av administrative sanksjoner og tiltak skal ta hensyn til alle relevante omstendigheter, herunder eventuelt

- a) overtredelsens grovhet og varighet,
- b) graden av ansvar hos personen som er ansvarlig for overtredelsen,
- c) den finansielle styrken til personen som er ansvarlig for overtredelsen, slik den framgår for eksempel av det ansvarlige foretakets samlede omsetning eller av den ansvarlige fysiske personens årsinntekt,
- d) beløp for oppnådd fortjeneste eller unngått tap for den ansvarlige personen, når det er mulig å fastsette disse beløpene,
- e) den ansvarlige personens vilje til å samarbeide med vedkommende myndighet,
- f) tidligere overtredelser begått av den ansvarlige fysiske eller juridiske personen.

Vedkommende myndigheter kan ta hensyn til andre faktorer dersom de er fastsatt i nasjonal rett.

Artikkel 30c

Offentliggjøring av sanksjoner og tiltak

1. Vedkommende myndigheter skal på sitt offisielle nettsted offentliggjøre minst alle administrative sanksjoner som de ilegger for overtredelse av bestemmelsene i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 537/2014, når sanksjonene ikke er gjenstand for en klage, eller når klagemuligheten er uttømt, så snart det er praktisk mulig og umiddelbart etter at den personen som er ilagt sanksjonen, er informert om beslutningen, herunder opplysninger om overtredelsens type og art og identiteten til den fysiske eller juridiske personen som er ilagt sanksjonen.

Dersom medlemsstatene tillater offentliggjøring av sanksjoner som kan påklages, skal vedkommende myndigheter, så snart det er praktisk mulig, også offentliggjøre opplysninger om status for og resultatet av klagen.

2. Vedkommende myndigheter skal offentliggjøre sanksjonene i anonymisert form og på en måte som er i samsvar med nasjonal rett, i følgende tilfeller:
 - a) når sanksjonene ilegges en fysisk person og en offentliggjøring av personopplysninger viser seg å være urimelig etter en obligatorisk forhåndsvurdering av rimeligheten ved en slik offentliggjøring,
 - b) dersom offentliggjøringen ville skade finansmarkedenes stabilitet eller en pågående etterforskning,
 - c) dersom offentliggjøringen ville medføre uforholdsmessig stor skade for de berørte institusjonene eller personene.
3. Vedkommende myndigheter skal sikre at enhver offentliggjøring i samsvar med nr. 1 er av en rimelig varighet og blir liggende på deres nettsted i minst fem år etter at alle klagemuligheter er uttømt eller utløpt.

Offentliggjøringen av sanksjoner og tiltak og av offentlige erklæringer skal være forenlig med de grunnleggende rettighetene som er fastsatt i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, særlig retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til vern av personopplysninger. Medlemsstatene kan beslutte at offentliggjøringen ikke skal omfatte personopplysninger i henhold til artikkel 2 bokstav a) i direktiv 95/46/EF.

Artikkel 30d

Klageadgang

Medlemsstatene skal sikre at beslutninger som treffes av vedkommende myndighet i samsvar med dette direktiv eller forordning (EU) nr. 537/2014, kan påklages.

Artikkel 30e

Rapportering av overtredelser

1. Medlemsstatene skal sikre at det innføres effektive ordninger for å oppmuntre til rapportering av overtredelser av dette direktiv eller av forordning (EU) nr. 537/2014 til vedkommende myndigheter.
2. Ordningene nevnt i nr. 1 skal minst omfatte
 - a) særlige framgangsmåter for mottaking av rapporter om overtredelser og oppfølging av dem,
 - b) vern av personopplysninger både om den personen som rapporterer om den antatte eller faktiske overtredelsen, og om den personen som er mistenkt for å ha begått overtredelsen, eller angivelig har begått den, i samsvar med prinsippene fastsatt i direktiv 95/46/EF,
 - c) egnede framgangsmåter for å sikre den anklagede personens rett til forsvar og til å bli hørt før det treffes en beslutning om vedkommende, samt retten til effektiv klageadgang for en domstol i forbindelse med en slik beslutning.
3. Medlemsstatene skal sikre at revisjonsselskaper fastsetter hensiktsmessige framgangsmåter for sine ansatte slik at de kan rapportere mulige eller faktiske overtredelser av dette direktiv eller av forordning (EU) nr. 537/2014 internt via en særlig kanal.

Artikkel 30f

Utvexling av opplysninger

1. Vedkommende myndigheter skal årlig framlegge for CEAOB sammenfattede opplysninger om alle administrative tiltak og alle sanksjoner som de har ilagt i samsvar med dette kapittel. CEAOB skal offentliggjøre disse opplysningene i en årlig rapport.
2. Vedkommende myndigheter skal omgående underrette CEAOB om alle midlertidige forbud nevnt i artikkel 30a nr. 1 bokstav c) og e).»

26. I artikkel 32 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal organisere et effektivt system for offentlig tilsyn med revisorer og revisjonsselskaper ut ifra prinsippene i nr. 2–7 og utpeke en vedkommende myndighet som skal ha ansvar for dette tilsynet.»

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Vedkommende myndighet skal ledes av ikke-praktiserende personer som har kunnskap på områder som er relevante for lovfestet revisjon. De skal velges etter en uavhengig og åpen framgangsmåte.»

Vedkommende myndighet kan bruke praktiserende personer til å utføre spesifikke oppgaver og kan også bistås av sakkyndige når det er nødvendig for korrekt utførelse av myndighetens oppgaver. I slike tilfeller skal verken de ikke-praktiserende personene eller de sakkyndige delta i vedkommende myndighets beslutningstaking.»

c) Nr. 4 skal lyde:

«4. Vedkommende myndighet skal ha det endelige ansvaret for tilsyn med

- a) godkjenning og registrering av revisorer og revisjonsselskaper som foretar lovfestet revisjon,
- b) vedtakelse av standarder for yrkesetiske regler, intern kvalitetsstyring av revisjonsselskaper og revisjon, unntatt når disse standardene vedtas eller godkjennes av andre myndigheter i medlemsstatene,
- c) etterutdanning,
- d) systemer for kvalitetskontroll,
- e) undersøkelsessystemer og administrative sanksjonssystemer.»

d) Nye numre skal lyde:

«4a. Medlemsstatene skal utpeke en eller flere vedkommende myndigheter som skal utføre de oppgavene som er fastsatt i dette direktiv. Medlemsstatene skal utpeke bare én vedkommende myndighet som skal ha det endelige ansvaret for oppgavene nevnt i denne artikkel, unntatt med henblikk på lovfestet revisjon av samvirkeforetak, sparebanker eller lignende foretak som nevnt i artikkel 45 i direktiv 86/635/EØF eller et datterforetak eller en juridisk etterfølger av et samvirkeforetak, en sparebank eller et lignende foretak som nevnt i artikkel 45 i direktiv 86/635/EØF.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om hvilke myndigheter som er utpekt.

Vedkommende myndigheter skal organiseres slik at interessekonflikter unngås.

4b. Medlemsstatene kan delegere eller gi vedkommende myndighet tillatelse til å delegere sine oppgaver til andre myndigheter eller organer som er utpekt eller på annen måte godkjent til å utføre slike oppgaver.

Ved delegering skal det angis hvilke oppgaver som delegeres og på hvilke vilkår de skal utføres. Vedkommende myndigheter eller organer skal organiseres slik at interessekonflikter unngås.

Når vedkommende myndighet delegerer oppgaver til andre myndigheter eller organer, skal den kunne ta tilbake den delegerte myndigheten fra sak til sak.»

e) Nr. 5–7 skal lyde:

«5. Vedkommende myndighet skal om nødvendig ha rett til å innlede og gjennomføre undersøkelser av revisorer og revisjonsselskaper og til å treffe nødvendige tiltak.

Dersom vedkommende myndighet bruker sakkyndige til å utføre spesifikke oppgaver, skal den sikre at det ikke er interessekonflikter mellom de sakkyndige og den berørte revisoren eller det berørte revisjonsselskapet. Slike sakkyndige skal oppfylle samme krav som dem som er fastsatt i artikkel 29 nr. 2 bokstav a).

Vedkommende myndighet skal gis den myndigheten som er nødvendig for at den skal kunne ivareta sine oppgaver og forpliktelser i henhold til dette direktiv.

6. Vedkommende myndigheter skal sikre gjennomsiktighet. Dette skal omfatte offentliggjøring av årlige arbeidsprogrammer og aktivitetsrapporter.

7. Systemet for offentlig tilsyn skal være tilstrekkelig godt finansiert og ha tilstrekkelige ressurser til å innlede og gjennomføre undersøkelsene nevnt i nr. 5. Finansieringen av systemet for offentlig tilsyn skal være sikker og fri for enhver urimelig påvirkning fra revisorer eller revisjonsselskaper.»

27. I artikkel 34 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Med forbehold for første ledd skal revisjonsselskaper som er godkjent i én medlemsstat, og som utfører revisjonstjenester i en annen medlemsstat i henhold til artikkel 3a, omfattes av kvalitetskontroll i hjemstaten og tilsyn i vertsstaten med hensyn til all revisjon utført der.»

b) Nr. 2 og 3 skal lyde:

«2. Ved lovfestet revisjon av konsernregnskap kan medlemsstaten som krever slik revisjon, ikke pålegge ytterligere krav i forbindelse med revisjonen når det gjelder registrering, kvalitetskontroll, revisjonsstandarder, yrkesetiske regler og uavhengighet overfor en revisor eller et revisjonsselskap som foretar lovfestet revisjon av et datterforetak som er etablert i en annen medlemsstat.

3. For et selskap hvis omsettelige verdipapirer er opptatt til notering på et regulert marked i en annen medlemsstat enn staten der selskapet har sitt forretningskontor, kan medlemsstaten der verdipapirene omsettes, ikke pålegge ytterligere krav i forbindelse med den lovfestede revisjonen når det gjelder registrering, kvalitetskontroll, revisjonsstandarder, yrkesetiske regler og uavhengighet overfor en revisor eller et revisjonsselskap som foretar lovfestet revisjon av selskapets årsregnskap eller konsernregnskap.»

c) Nytt nummer skal lyde:

«4. Dersom en revisor eller et revisjonsselskap er registrert i en medlemsstat som følge av godkjenning i samsvar med artikkel 3 eller artikkel 44, og revisoren eller revisjonsselskapet avgir revisjonsberetninger om årsregnskap eller konsernregnskap som nevnt i artikkel 45 nr. 1, skal medlemsstaten der revisoren eller revisjonsselskapet er registrert, la revisoren eller revisjonsselskapet omfattes av deres tilsynssystemer, systemer for kvalitetskontroll og systemer for undersøkelser og sanksjoner.»

28. Artikkel 35 oppheves.

29. I artikkel 36 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatenes vedkommende myndigheter som har ansvar for godkjenning, registrering, kvalitetskontroll, tilsyn og disiplin, de vedkommende myndighetene utpekt i samsvar med artikkel 20 i forordning (EU) nr. 537/2014 og de relevante europeiske tilsynsmyndighetene skal om nødvendig samarbeide for å ivareta sine forpliktelser og oppgaver i henhold til dette direktiv og forordning (EU) nr. 537/2014. Vedkommende myndigheter i en medlemsstat skal yte bistand til vedkommende myndigheter i andre medlemsstater og til de relevante europeiske tilsynsmyndighetene. Vedkommende myndigheter skal særlig utveksle opplysninger og samarbeide ved undersøkelser knyttet til utførelsen av lovfestet revisjon.»

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Nr. 2 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter utveksler fortrolige opplysninger. Opplysninger utvekslet på denne måten omfattes av den taushetsplikten som gjelder for personer som arbeider eller har arbeidet for vedkommende myndigheter. Taushetsplikt skal også gjelde for alle andre personer som vedkommende myndigheter har delegert oppgaver til i forbindelse med målene fastsatt i dette direktiv.»

c) I nr. 4 gjøres følgende endringer:

i) I tredje ledd skal bokstav b) lyde:

«b) når det hos myndighetene i den medlemsstaten som anmodes om opplysninger, allerede er innledet rettergang for de samme forholdene og mot de samme personene, eller».

ii) I tredje ledd skal bokstav c) lyde:

«c) når det hos myndighetene i den medlemsstaten som anmodes om opplysninger, allerede er avsagt endelig dom for de samme forholdene og mot de samme personene.»

iii) Fjerde ledd skal lyde:

«Uten at det berører deres forpliktelser i forbindelse med rettergang kan de vedkommende myndighetene eller de europeiske tilsynsmyndighetene som mottar opplysninger i henhold til nr. 1, bruke dem bare i sammenheng med at de utfører oppgaver som omfattes av virkeområdet for dette direktiv eller for forordning (EU) nr. 537/2014, og i forbindelse med forvaltningssaker eller rettergang i tilknytning til disse oppgavene.»

d) Nytt nummer skal lyde:

«4a. Medlemsstatene kan tillate vedkommende myndigheter å overføre til vedkommende myndigheter med ansvar for tilsyn med foretak av allmenn interesse, sentralbanker, Det europeiske system av sentralbanker og Den europeiske sentralbank, i deres egenskap av monetære myndigheter, og til Det europeiske råd for systemrisiko, fortrolige opplysninger som disse trenger for å kunne utføre sine oppgaver. Det er ikke noe til hinder for at slike myndigheter eller organer gir videre til vedkommende myndigheter de opplysningene disse måtte trenge for å utføre sine oppgaver i henhold til forordning (EU) nr. 537/2014.»

e) I nr. 6 fjerde ledd skal bokstav a) lyde:

«a) dersom en slik undersøkelse kan skade den anmodede medlemsstatens suverenitet, sikkerhet eller offentlige orden eller krenke nasjonale sikkerhetsregler, eller».

f) Nr. 7 oppheves.

30. I artikkel 37 skal nytt nummer lyde:

«3. Alle kontraktsvilkår som begrenser valgmuligheten for det reviderte foretakets generalforsamling i henhold til nr. 1 til visse kategorier av eller lister over revisorer eller revisjonsselskaper når det gjelder valget av en bestemt revisor eller et bestemt revisjonsselskap til å foreta lovfestet revisjon av dette foretaket, skal være forbudt. Eventuelle eksisterende vilkår skal være ugyldige.»

31. I artikkel 38 skal nytt nummer lyde:

«3. Ved en lovfestet revisjon av et foretak av allmenn interesse skal medlemsstatene sikre at det er mulig for

a) aksjeeiere som innehar 5 % eller mer av stemmerettene eller aksjekapitalen,

b) andre organer i de reviderte foretakene når det er fastsatt i nasjonal lovgivning, eller

c) vedkommende myndigheter omhandlet i artikkel 32 i dette direktiv eller utpekt i samsvar med artikkel 20 nr. 1 i forordning (EU) nr. 537/2014, eller, når det er fastsatt i nasjonal lovgivning, med artikkel 20 nr. 2 i nevnte forordning,

å innlede rettergang ved en nasjonal domstol for å få revisorene eller revisjonsselskapene avsatt dersom det er en gyldig grunn til dette.»

32. Kapittel X skal lyde:

«KAPITTEL X

REVISJONSUTVALG

Artikkel 39

Revisjonsutvalg

1. Medlemsstatene skal sikre at alle foretak av allmenn interesse har et revisjonsutvalg. Revisjonsutvalget skal være enten et frittstående utvalg eller et utvalg av det reviderte foretakets administrasjons- eller tilsynsorgan. Det skal bestå av medlemmer av det reviderte foretakets administrasjonsorgan og/eller tilsynsorgan som ikke er medlemmer av ledelsen, og/eller av medlemmer utnevnt av det reviderte foretakets generalforsamling, eller, for foretak som ikke har aksjeeiere, av et tilsvarende organ.

Minst ett av medlemmene av revisjonsutvalget skal ha kompetanse innenfor regnskap og/eller revisjon.

Utvalgsmedlemmene skal samlet ha kompetanse som er relevant for sektoren der det reviderte foretaket driver sin virksomhet.

Et flertall av medlemmene av revisjonsutvalget skal være uavhengige av det reviderte foretaket. Revisjonsutvalgets leder skal utnevnes av dets medlemmer eller av det reviderte foretakets tilsynsorgan, og skal være uavhengig av det reviderte foretaket. Medlemsstatene kan kreve at revisjonsutvalgets leder skal velges hvert år av det reviderte foretakets generalforsamling.

2. Som unntak fra nr. 1 kan medlemsstatene beslutte at de oppgavene som tildeles revisjonsutvalget i et foretak av allmenn interesse som oppfyller kriteriene fastsatt i artikkel 2 nr. 1 bokstav f) og t) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF(*), kan utføres av administrasjons- eller tilsynsorganet som helhet, forutsatt at lederen for dette organet, dersom vedkommende er medlem av foretaksledelsen, ikke fungerer som leder når et slikt organ utøver revisjonsutvalgets funksjoner.

Dersom et revisjonsutvalg utgjør en del av det reviderte foretakets administrasjonsorgan eller tilsynsorgan i samsvar med nr. 1, kan medlemsstatene tillate eller kreve at administrasjonsorganet eller tilsynsorganet etter behov utøver revisjonsutvalgets funksjoner med henblikk på de forpliktelsene som er fastsatt i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 537/2014.

3. Som unntak fra nr. 1 kan medlemsstatene beslutte at følgende foretak av allmenn interesse ikke er pliktige til å ha et revisjonsutvalg:

- a) et foretak av allmenn interesse som i henhold til artikkel 2 nr. 10 i direktiv 2013/34/EU er et datterforetak, dersom foretaket oppfyller kravene i nr. 1, 2 og 5 i denne artikkel, artikkel 11 nr. 1 og 2 og artikkel 16 nr. 5 i forordning (EU) nr. 537/2014 på konsernnivå,
- b) et foretak av allmenn interesse som er en innretning for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) som definert i artikkel 1 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF(**) eller et alternativt investeringsfond (AIF) som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU(***),
- c) et foretak av allmenn interesse hvis eneste formål er å utstede verdipapirer med sikkerhet i eiendeler som definert i artikkel 2 nr. 5 i kommisjonsforordning (EF) nr. 809/2004(****),
- d) en kredittinstitusjon i henhold til artikkel 3 nr. 1 punkt 1 i direktiv 2013/36/EU hvis aksjer ikke er opptatt til notering på et regulert marked i noen medlemsstat i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF, og som løpende eller gjentatte ganger bare har utstedt gjeldsinstrumenter som er opptatt til notering på et regulert marked, forutsatt at det samlede nominelle beløpet for alle slike gjeldsinstrumenter er under 100 000 000 euro, og at det ikke har offentliggjort et prospekt i henhold til direktiv 2003/71/EF.

De foretakene av allmenn interesse som er nevnt i bokstav c), skal offentliggjøre årsakene til at de ikke anser det som hensiktsmessig å gi enten et revisjonsutvalg eller et administrasjons- eller tilsynsorgan i oppgave å utøve et revisjonsutvalgs funksjoner.

4. Som unntak fra nr. 1 kan medlemsstatene kreve eller tillate at et foretak av allmenn interesse ikke har et revisjonsutvalg, forutsatt at det har ett eller flere organer med tilsvarende funksjoner som et revisjonsutvalg, som er nedsatt og fungerer i samsvar med gjeldende bestemmelser i den medlemsstaten der foretaket som skal revideres, er registrert. I et slikt tilfelle skal foretaket opplyse om hvilket organ som utøver disse funksjonene, og hvordan det er sammensatt.

5. Dersom alle medlemmene av revisjonsutvalget er medlemmer av det reviderte foretakets administrasjons- eller tilsynsorgan, kan medlemsstaten fastsette at revisjonsutvalget skal fritas for uavhengighetskravene fastsatt i nr. 1 fjerde ledd.

6. Uten at det berører det ansvaret som påhviler medlemmene av administrasjons-, ledelses- eller tilsynsorganene eller andre medlemmer som er utnevnt av det reviderte foretakets generalforsamling, skal revisjonsutvalget blant annet
- a) informere det reviderte foretakets administrasjons- eller tilsynsorgan om resultatet av revisjonen og forklare hvordan den lovfestede revisjonen bidro til den finansielle rapporteringens integritet og hvilken rolle revisjonsutvalget spilte i den prosessen,
 - b) overvåke den finansielle rapporteringen og framlegge anbefalinger eller forslag for å sikre dens integritet,
 - c) overvåke effektiviteten i foretakets interne kvalitets- og risikostyringssystemer og eventuelt dets internrevisjon når det gjelder det reviderte foretakets finansielle rapportering, uten å krenke dets uavhengighet,
 - d) overvåke den lovfestede revisjonen av årsregnskapet og konsernregnskapet, særlig utførelsen av revisjonen, idet det tas hensyn til vedkommende myndighets resultater og konklusjoner i henhold til artikkel 26 nr. 6 i forordning (EU) nr. 537/2014,
 - e) undersøke og overvåke revisorenes og revisjonsselskaperens uavhengighet i samsvar med artikkel 22, 22a, 22b, 24a og 24b i dette direktiv og artikkel 6 i forordning (EU) nr. 537/2014, og særlig om det er hensiktsmessig å yte andre tjenester enn revisjon til det reviderte foretaket i henhold til artikkel 5 i nevnte forordning,
 - f) ha ansvar for prosedyren for utvelgning av revisorer eller revisjonsselskaper og anbefale hvilke revisorer eller revisjonsselskaper som skal utpekes i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 537/2014, unntatt når artikkel 16 nr. 8 i forordning (EU) nr. 537/2014 anvendes.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF av 4. november 2003 om det prospekt som skal offentliggjøres når verdipapirer legges ut til offentlig tegning eller opptas til notering, og om endring av direktiv 2001/34/EF (EUT L 345 av 31.12.2003, s. 64).

(**) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

(***) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).

(****) Kommisjonsforordning (EF) nr. 809/2004 av 29. april 2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF med hensyn til opplysninger i prospekter og deres format, innlemming av opplysninger ved henvisning og offentliggjøring av slike prospekter samt annonsering (EUT L 149 av 30.4.2004, s. 1).»

33. I artikkel 45 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Vedkommende myndigheter i en medlemsstat skal, i samsvar med artikkel 15–17, registrere alle tredjestatsrevisorer og tredjestatsrevisjonsselskaper, dersom nevnte tredjestatsrevisorer eller tredjestatsrevisjonsselskaper framlegger en revisjonsberetning som gjelder årsregnskap eller konsernregnskap for et foretak som er registrert utenfor Unionen, og hvis omsettelige verdipapirer er opptatt til notering på et regulert marked i medlemsstaten i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF, med mindre foretaket bare utsteder utestående gjeldsinstrumenter som ett av følgende gjelder for:

- a) De er blitt opptatt til notering på et regulert marked i en medlemsstat i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav c) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF(*) før 31. desember 2010, og deres pålydende verdi per enhet er minst 50 000 euro på utstedelsesdagen eller, for gjeldsinstrumenter i en annen valuta, tilsvarende minst 50 000 euro på utstedelsesdagen.

- b) De opptas til notering på et regulert marked i en medlemsstat i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav c) i direktiv 2004/109/EF fra 31. desember 2010, og deres pålydende verdi per enhet er minst 100 000 euro på utstedelsesdagen eller, for gjeldsinstrumenter i en annen valuta, tilsvarende minst 100 000 euro på utstedelsesdagen.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked, og om endring av direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38).»

- b) I nr. 5 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav a) oppheves.

ii) Bokstav d) skal lyde:

«d) den revisjonen av årsregnskap eller konsernregnskap som det vises til i nr. 1, utføres i samsvar med internasjonale revisjonsstandarder som omhandlet i artikkel 26 og kravene fastsatt i artikkel 22, 22b og 25, eller med likeverdige standarder og krav.»

iii) Bokstav e) skal lyde:

«e) vedkommende på sitt nettsted offentliggjør en årlig rapport om gjennomsiktighet som omfatter opplysningene nevnt i artikkel 13 i forordning (EU) nr. 537/2014, eller som oppfyller tilsvarende offentliggjøringskrav.»

- c) Nytt nummer skal lyde:

«5a. En medlemsstat kan registrere en tredjestatsrevisor bare dersom vedkommende oppfyller kravene fastsatt i nr. 5 bokstav c)–e) i denne artikkel.»

- d) Nr. 6 skal lyde:

«6. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 5 bokstav d) i denne artikkel skal Kommisjonen gis myndighet til å treffe beslutning om likeverdigheten omhandlet i nevnte bokstav gjennom gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 48 nr. 2. Inntil Kommisjonen har truffet sin beslutning, kan medlemsstatene vurdere likeverdigheten nevnt i nr. 5 bokstav d) i denne artikkel.

Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 48a for å fastsette de allmenne likeverdighetskriteriene som skal anvendes for å vurdere om revisjonen av regnskapene omhandlet i nr. 1 i denne artikkel utføres i samsvar med de internasjonale revisjonsstandardene nevnt i artikkel 26 og kravene fastsatt i artikkel 22, 24 og 25. Når medlemsstatene vurderer likeverdighet på nasjonalt plan, skal de bruke disse kriteriene, som får anvendelse på alle tredjestater.»

34. I artikkel 46 skal nr. 2 lyde:

«2. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 i denne artikkel skal Kommisjonen gis myndighet til å treffe beslutning om likeverdigheten omhandlet i nevnte nummer gjennom gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 48 nr. 2. Når Kommisjonen har anerkjent likeverdigheten omhandlet i nr. 1 i denne artikkel, kan medlemsstatene beslutte helt eller delvis å velge å basere seg på denne likeverdigheten og dermed helt eller delvis unnlate å anvende, eller eventuelt endre, kravene i artikkel 45 nr. 1 og 3. Inntil Kommisjonen har truffet sin beslutning, kan medlemsstatene vurdere likeverdigheten nevnt i nr. 1 i denne artikkel eller bygge på vurderinger foretatt av andre medlemsstater. Dersom Kommisjonen beslutter at likeverdighetskravet nevnt i nr. 1 i denne artikkel ikke er oppfylt, kan den tillate at de berørte tredjestatsrevisorene eller tredjestatsrevisjonsselskapene fortsetter sin revisjonsvirksomhet i samsvar med den relevante medlemsstatens krav i en overgangsperiode.

Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 48a for med utgangspunkt i kravene fastsatt i artikkel 29, 30 og 32 å fastsette de allmenne likeverdighetskriteriene som skal anvendes for å vurdere om en tredjestats systemer for offentlig tilsyn, kvalitetskontroll, undersøkelser og sanksjoner er likeverdige med Unionens. Disse allmenne kriteriene skal anvendes av medlemsstatene ved vurdering av likeverdighet på nasjonalt plan dersom Kommisjonen ikke har truffet noen beslutning om den berørte tredjestaten.»

35. I artikkel 47 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Innledende tekst skal lyde:

«1. Medlemsstatene kan tillate at revisjonsdokumenter eller andre dokumenter hos revisorer eller revisjonsselskaper som de har godkjent, samt tilsyns- eller undersøkelsesrapporter, overføres til vedkommende myndigheter i en tredjestat, forutsatt at».

ii) Bokstav a) skal lyde:

«a) disse revisjonsdokumentene eller andre dokumentene gjelder revisjon av selskaper som har utstedt verdipapirer i tredjestaten, eller som utgjør en del av et konsern som utarbeider lovfestet konsernregnskap i tredjestaten.».

b) I nr. 2 skal ny bokstav lyde:

«ba) vernet av det reviderte foretakets forretningsinteresser, herunder industriell eiendomsrett og immaterialrettigheter, ikke skades.».

c) I nr. 2 skal bokstav d) annet strekpunkt lyde:

«— når det hos myndighetene i den medlemsstaten som anmodes om opplysninger, allerede er innledet rettergang for de samme forholdene og mot de samme personene, eller

— når det hos myndighetene i den medlemsstaten som anmodes om opplysninger, allerede er avsagt endelig dom for de samme forholdene og mot de samme revisorene eller revisjonsselskapene.»

d) Nr. 3 skal lyde:

«3. For å lette samarbeidet skal Kommisjonen gis myndighet til å treffe beslutning om tilstrekkeligheten omhandlet i nr. 1 bokstav c) i denne artikkel gjennom gjennomføringsrettsakter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 48 nr. 2. Medlemsstatene skal treffe nødvendige tiltak for å etterkomme Kommisjonens beslutning.

Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 48a for å fastsette de generelle kriteriene for vurdering av tilstrekkelighet som Kommisjonen skal anvende for å vurdere om vedkommende myndigheter i tredjestater kan anerkjennes som tilstrekkelige til å samarbeide med vedkommende myndigheter i medlemsstatene om utveksling av revisjonsdokumenter eller andre dokumenter som revisorer eller revisjonsselskaper innehar. De generelle kriteriene for vurdering av tilstrekkelighet skal bygge på kravene i artikkel 36 eller reelt tilsvarende resultater av en direkte utveksling av revisjonsdokumenter eller andre dokumenter som innehas av revisorer eller revisjonsselskaper.»

e) Nr. 5 oppheves.

36. I artikkel 48 skal nr. 1 og 2 lyde:

«1. Kommisjonen skal bistås av en komité (heretter kalt «komiteen»). Nevnte komité skal være en komité i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011(*)».

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonen sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).»

37. Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 48a

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 26 nr. 3, artikkel 45 nr. 6, artikkel 46 nr. 2 og artikkel 47 nr. 3 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 16. juni 2014. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet har motsatt seg slik forlengelse senest tre måneder før utgangen av hver periode.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 26 nr. 3, artikkel 45 nr. 6, artikkel 46 nr. 2 og artikkel 47 nr. 3 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 26 nr. 3, artikkel 45 nr. 6, artikkel 46 nr. 2 og artikkel 47 nr. 3 trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på fire måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet eller Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før utløpet av nevnte frist har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.»

38. Artikkel 49 oppheves.

Artikkel 2

Innarbeiding i nasjonal rett

1. Medlemsstatene skal innen 17. juni 2016 vedta og kunngjøre de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette. Medlemsstatene skal anvende disse bestemmelsene fra 17. juni 2016.
2. Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.
3. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

*Artikkel 3***Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 4***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg 16. april 2014.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

D. KOURKOULAS

Formann
